

Polot

Leto XIII. — Štev. 26.

V Ljubljani, 30. junija 1957

izdaja Tiskovni svet «Polet» — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Prešern Igor — Rokopisov ne vrčamo — Tisk tiskarne «Toneta Tomšiča» v Ljubljani — Uredništvo in «prava» v Ljubljani — Uredništvo: Likozarjeva ul. 12, uprava: Cankarjeva 4. (pasaza Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 60-KB-2-Z-84 — Telefoni: uprava 21-281, uredništvo: 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din, polletna 200 din.

LORGER 10.5

v teku na 100 metrov

Tudi atleti danes niso hoteli zaostajati, ko so imeli enkrat priložnost nastopiti pred mnogimi tisoči gledalcev. Dosegli so odlične rezultate, čeprav so imeli pri tem nekoliko pomoči, na eni strani od rahlega vetra v hrbet, na drugi pa tudi od nekoliko preveč popustljivega star-

terja. Najbolj se je izkazal naš državni rekorder Lorger Stanko, ki ni dosegel na 100 m samo prepričljive zmage, ampak tudi rezultat 10,5, kar je enako slovenskemu in državnemu rekordu, ki je pripadal njemu in Jovančiču. Po vsej verjetnosti pa rezultat zaradi že prej omenjenih dejstev ne bo priznan za rekord.

Zelo presenetljiv je bil tek žensk na isti progi. Na startu je Pucova precej ušla in to je bilo dovolj, da je sicer boljši tekmovalki Sikovčeva in Stamejčičeva nista mogli do cilja več ujeti. Rezultat je za mlado atletinjo več kot odlični, toda žal, neregularni. Nekateri sodniki so bili nad »težkimi tatvinami« na startu tako presenečeni, da so sploh pozabili prisistiti na uro, kar menda pove dovolj.

Tudi v teku na 400 m smo zabeležili zelo dobre rezultate, vendar tokrat po-

Zaključen je I. slovenski festival telesne kulture

NEPOZABNO SLAVJE MLADINE

Paradi, akademiji in glavnemu nastopu je prisostvoval tudi predsednik Tito s soprogo — Nad 20.000 nastopajočih na vseh prireditvah — 15.000 gledalcev na stadionu

LJUBLJANA, 30. JUNIJA. — Z današnjim glavnim nastopom na stadionu je bil slovesno zaključen I. slovenski festival telesne kulture. Okoli 15.000 gledalcev se je zbralo na stadionu Odreda ob Titovi cesti, kjer so prisostvovali mogočni zaključni reviji naše mladine. Preko 17.000 pripadnikov partizanskih društev je v družbi z izbrano elito naših atletov in kolesarjev ter skupno z gasilci, pripadniki JLA in JVM prikazalo sadove svojega dela v društvih. Bil je to mogočen dogodek, o katerem bodo še mesece in mesece pripovedovali udeleženci festivala. Ti dnevi pa bodo mnogim tudi močna vzpodbuda za pospešeno delo v prihodnosti.

Tudi današnji glavni nastop je, kakor včeraj parada in akademijo, počastil s svojo navzočnostjo predsednik republike tovariš Josip Broz-Tito s svojo soprogo Jovanko. Na glavni tribuni smo ob strani maršala opazili še vrsto vodilnih predstavnikov naše ljudske oblasti, tako predsednika Izvršnega sveta LRS tov. Kraigherja, člana Izvršnega sveta FLRJ tov. Mačka in dr. Breclja, podpredsednika Izvršnega sveta LRS tov. Kavčiča, organizacijskega sekretarja CK ZKS tov. Tomšičeva, člana Izvršnega sveta FLR Jugoslavije tov. Leskoška Franca-Luko, predsednika MLO Ljubljane dr. Dermastio, predsednika Zveze «Partizan» Slovenije tov. Ribičiča, predsednika Športne zveze Slovenije tov. Kresela in še mnoge druge politične delavce.

Tudi danes so imeli organizatorji festivala naravnost neverjetno srečo z vremenom. Bilo je, kot bi za zaključni festivalski nastop tako vreme naročili. Nebo kot umito, nikjer oblaka, vročina pa skoraj prehuda. Toda če pomislimo le pet dni nazaj, na tiste čemerne, deževne dneve, nas kar strese ob misli, kaj bi bilo s festivalom, če bi vremenska »kuhinja« zagodla kakšno hudobijo z dežjem in mrazom...

Ljubljana, ki je danes že tretji dan praznično razgibana, je oživila že zgodaj zjutraj. Pred 6. uro so hitele proti glavnemu stadionu večje in manjše skupine telovadcev. Zjutraj so bile namreč na sporedu skušnje za glavni popoldanski nastop.

Za »razgibanje«

Ko smo ob 7. uri prispeli na stadion, so ravno gasilci odhajali domov, svojo skušnjo so pravkar opravili. Organizatorji pa so nam povedali, da so bili na stadionu pred gasilci še mornarji in pripadniki JLA. Mornarji so bili baje na skušnji že ob 5. uri zjutraj. »To je nam šala, to smo naredili zjutraj za razgibanje,« so dejali mornarji.

No, če greste spat ob eni ponoči, hvala lepa za takšno razgibanje ob petih zjutraj, sem pomislil, ko sem slišal odgovor mornarjev. Dopoldne so se na stadionu razvrstili v skušnjah vsi oddelki. Sprva je kazalo zelo slabo, zlasti pri mladincih in članih. Seveda, treba je tudi upoštevati, da so telovadci prvič prišli skupaj in prvič vsi skupaj izvajali vaje ob spremljavi godbe. Toda vendarle smo bili zaskrbljeni. Zlasti takrat, ko je bilo treba narediti nekaj korakov v stran, naprej ali nazaj, takrat, ko so telovadci zapuščali značke v tleh, se je marsikaj zapletlo. Toda počasi so se le ujemale. In slednjič smo računali na tisto znano trditve: začetek slab,

konec dober. Bolje, da gre na skušnjah slabo, kot da bi bila polomija na nastopu. Tudi tokrat se je izpolnila ta resnica.

Fanfara zadonijo

Že kmalu po 15. uri se je začel polniti razsežni Odredov stadion. Prvi gledalci so željno iskali sence, kajti sonce je žgalo kar neusmiljeno.

Ob napovedani uri so se oglasili zvoki fanfar, nastop se je pričel... Po pozdravu zastavi, ki je zaplapolala na visokem drogu, so prvi prikorakali na stadion pionirji.

Kot reka so valovali pionirji čez nasip pri vhodnih vratih, nato so se raztegnili čez prostrano igrišče. Vse je bilo polno, pionirji pri pionirju, najmanj 2000 jih je bilo.

Vaje, ki jih je zložil tov. Boris Gregorka, so res učinkovite. Na kratkih palicah so imeli pionirji rdeče trakove, s katerimi so zamahovali in pokali kot z biči. Tu in tam se je pionirčkom kaj malega zataknilo, zlasti pri poskokih, ko so morali zapustiti značke. A kdo bi se menil za take malenkosti.

Za pionirji so v četrti točki prikorakale pionirke. Vaje »Trojica«, ki jih je zložila tov. Trdinova, so izredno ljubke, kot nalašč za žensko mladino. Nič čudnega, da so to rajno skladbo pionirke prav dobro izvedle in pozele navdušeno odobravanje gledalcev.

Tudi šesta točka — bojne tekme mladincev — ki jo je pripravil tov. Burja, je vzbudila mnogo navdušenja, kajti tekmovalci so se pošteno zagrizli v boji za najboljšo mesto.

Na pomoč — gori!

Radovedni smo bili, kaj bodo pokazali v svoji točki gasilci. Brez pretiravanja, treba jim je izreči vse

priznanje. Okoli 240 gasilcev iz Brezovice, Vevč, Sentvida in Kozarij je prav lepo izvedlo točko ing. Lindnerja »Na pomoč«. Najprej se domačini veselijo in vijejo kačo. A nenadoma zadoni zvok trobente: na pomoč — gori! V hipu se vse razbeži, vsak plane k svojemu orodju in reševanje se začne. Zdaj smo videli gasilce, ki gasijo z lopatami, zdaj s sekiricami in kavljji; vse dokler ni požar omejen. Rdeče in oranžne rutice gasilk, ki so ponazarjale požar, so se povesele, nevarnost je odstranjena. Gasilci so spet zadovoljni, ker jim je uspelo ogenj pogasiti. Nič čudnega, da so tej lepi simbolični točki gledalci navdušeno ploskali.

V deveti točki so prav lepo nastopili pionirji in pionirke ljubljanskih društev z vajami z biči in plamenicami, ki sta jih zložila tovariš Gregorka in prof. Vazzazova. Tudi naslednji točki — vajam mladincev »Na vaški poljani« — ki jo je sestavil tov. Burja, je veljalo nedeljeno priznanje.

Še vedno »stari gadje«

Enajsta točka... Nastop članov in članic z vajami, ki sta jih zložila tov. Gregorka in prof. Vazzazova. Ni jih bilo sicer toliko kot pionirskega drobiža, zato pa smo bili tem

bolj veseli njihove strumnosti. Lahko bi rekli: to so še vedno »stari gadje«, čeprav jih bremeni že četrti ali peti »križ« (naj omenimo kot zanimivost, da je v tej skupini nastopil tudi 74-letni tov. Krčnik iz Idrije, prav gotovo najstarejši udeleženec festivala). Res, člani in članice so s svojim nastopom pokazali, da še niso pozabili »stare šole«: strumnost, skladnost, dobra uvežbanost vaj. Seveda, po končani točki ploskanje kar ni hotelo prenehati.

V 13. točki so nastopile mladinke in članice s prostimi vajami tov. Prinčičeve. Za to uspelo sestavo ni

(Nadaljevanje na 2. strani)

polnoma realne. Kot kaže, nekaterim tekmovalcem tako imenovani ameriški start mnogo bolj ustreza, kar so dokazali z današnjimi rezultati, ki so pri mnogih osebnih rekordih ali pa vsaj najboljši v letošnjem letu. Odlični je bil zlasti Cajhen, ki je dosegel drugi najboljši letošnji rezultat v Sloveniji.

Mnogi so si od današnjega teka na 1000 m obetali državni rekord ali pa vsaj slovenskega, ki naj bi ga dosegel Andrej Vipotnik. Toda če človek noče teči rekorda, potem ga navadno res tudi ne doseže. Danes so namreč tekači začeli v takšnem tempu, ki je že takoj zanimal kakršnokoli misel na nov rekord.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tako veličastne parade

Ljubljana še ni videla

LJUBLJANA, 30. junija. Sončno jutro je včeraj navsezgodaj pozdravilo ljubljance. Niti oblaka ni bilo na azurnem nebu, obetal se je lep, vroč dan. Kakor da bi se sama narava veselila »raznika mladine, ki je iz vseh krajev Slovenije pohitela te dni v Ljubljano, da se udeleži zaključnih nastopov I. slovenskega festivala telesne kulture — parade, akademije in glavnega nastopa.

Že v petek zjutraj smo po ljubljanskih ulicah srečavali večje in manjše skupine ljudi s torbami in kovčki v rokah. Na prvi pogled je vsak vedel, da so to fizikurniki, kajti oblečeni so bili v trenerke in telovadne majice. »Od kod ste prišli, smo izpraševali izmimoideče. Dobivali smo odgovore: iz Murske Sobotice, iz Radgone, iz Gorice, Koprca, Jesenice, Ptujca, Novega mesta... Iz vseh krajev Slovenije je prišla mladina: v petek so bile tekme v raznih športnih panogah, včeraj parada in akademija, danes pa glavni festivalski nastop.

Opoldne je sonce že prav pošteno pripekalo, nastala je prava poletna vročina. »Vročina« pa je bila tudi v taboru organizatorjev, ki so v zadnjih urah hoteli pripraviti vse potrebno, da bi bila festivalska parada čim uspešnejša. Avtomobili in motorji, na katerih so sedeli organizatorji, so švigali sem in tja, vodniki so raznašali navodila, povelja... Že ob 16. uri so se v stranskih ulicah ob začetku Frešernove ceste začeli urejati prvi udeleženci parade.

Tito je med nami!

Že v dopoldanskih urah se je po Ljubljani bliskovito razširila novica, da je prispel v glavno mesto Slovenije predsednik FLRJ, maršal Tito, da bi si ogledal zaključek I. slovenskega festivala telesne kulture. »Tito je prišel! Tito je med nami!«, so si z radostnimi obrazi pripovedovali znanci. Kdor je da-

nes videl to zadovoljstvo, veselje in srečo na obrazih vseh prebivalcev Ljubljane, je vedel vse: lepšega priznanja in prijetnejšega presenečenja si nastopajoči in organizatorji festivala pač niso mogli misliti, kakor je bil obisk maršala Tita.

Ob 17. uri se je na glavni tribuni pred vhomom s Cankarjeve ulice v Tivoliju pojavil maršal Tito. V imenu festivalskega odbora so ga sprejeli tov. Krivičeva, Ribičič, Krese in Miričič. Poleg maršala je bila njegova soproga Jovanka, okoli pa naši vodilni politični predstavniki — tov. Boris Kraigher, Vida Tomšičeva, Ivan Maček-Matija, Stane Kavčič, dr. Marjan Breclj, Ferdo Kozak, dr. Marjan Dermastia, Zoran Polič, generali Karanovič, Zeželj in Lokovšek ter mnogi javni in politični delavci.

Ljudstvo pozdravlja

Ko so tisočglave množice gledalcev zagledale na glavni tribuni maršala Tita, je vzvalo navdušeno ploskanje. Očetje so dvigali na ramena svoje otroke, da bi jim pokazali maršala Tita, in še sami so se vzpenjali na prste, da bi bolje videli čez morje glav. Tam v množici je stala stara ženica. Z roko si je zasenčila oči, da bi bolje videla. Najbrž še nikoli v življenju ni videla maršala, morda se ji je izpolnila danes le tiha želja. Spet malo dalje so ljudje naredili prostor invalidu na vozičku, da bi lahko bolje videli parado. Na vseh obrazih pa si bral zadovoljstvo, da

je med nami predsednik republike. Na tribuno je stopila skupina pionirjev s cvetjem za maršala. Mala pionirka Bojčič ga je hotela pozdraviti, toda od nervoze in razburjenosti ji je beseda obtičala v grlu. Po otroških licah so spolzele drobne solzice. Toda že je smehljaje pristopil maršal Tito. Kmalu je Bojčič pozabila na svojo razburjenost, saj je bilo z maršalom tako prijetno kramljati. Ko se je pionirka poslovila, jo je maršal še pobožal in poljubil, da je odšla čisto pomirjena in vedra.

Potem sta k predsedniku Titu pristopila naš državni rekorder v teku čez ovire, Stanko Lorger, in članica »Partizana« Narodni dom Rogač Meta in ga prosila, naj da znak za pričetek parade.

Topovi zagrmijo...

Nekaj čez 17. uro so na ljubljanskem gradu zagrmeli topovi. Pred glavno tribuno so zadoneli zvoki fanfare, festivalska parada se je pričela.

Končno so prikorakale prve kolone parade. Spredej nosilci zastav... Ponosno drže nosilci državne, slovenske in partijske zastave. Nato emblem vseh nastopajočih organizacij. To je prava festivalska prireditve, v kateri je sodelovalo ramo ob rami 17 organizacij — športniki in telovadci, taborniki in strelci, gasilci in planinci, motoristi in konjeniki.

Zdaj so tu pionirji in pionirke partizanskih društev. Lepo korakajo, videti je, da imajo skrbne vodnike, ki v društvih pazijo na lepo in pravilno držo telesa. Potem naši najboljši rodni telovadci, mojstri elegance. Vsi v dolgih belih hlačah in belih majicah, de-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Predsednik Tito si ogleduje spored festivalskega nastopa

Pogled na del tribuna, kjer je bil res velik »dren«. Sicer pa to ni nič čudnega, saj se je na stadionu Odreda zbralo okoli 15.000 gledalcev

»Prav je, da iščete nove oblike«

je dejal predsednik TITO

Takoj po prireditvi je maršal Tito odgovoril novinarjem na vprašanje, kakšne vtise je odnesel iz festivalske Ljubljane. — Takole je dejal:

»Predvsem hočem poudariti, da sem zadovoljen in srečen, ker sem lahko prisostvoval temu festivalu. Hočem poudariti, da sem zelo presenečen nad množičnostjo športa v Sloveniji in mislim, da ste na pravilni poti, če vse discipline športa združujete, da ne bodo razdeljene na razne organizacije, ki nimajo medsebojne zveze. Pokazalo se je, da ima to velik učinek in deluje tudi psihološko na mladino. Naj rečem še to, da je pri vas opaziti že veliko bogastvo oblik v raznih disciplinah športa in prijemo, ki jih doslej nisem poznal. Prav je, da iščete nove in nove oblike, kar je posebno važno za napredek in ima dober vpliv na mladino, da se v čim večjem številu vključuje v športne vrste. Prizadevajte si, da bo šport v Sloveniji čim bolj množičen. Čestitam vam k temu, kar ste dosegli do zdaj in želim vsej slovenski športni mladini mnogo uspeha pri nadaljnjem delu.«

120 kolesarjev na startu...

Favorit Gaul je že odstopil

V četrtek dopoldne je padel startni strel za letošnjo kolesarsko dirko po Franciji. 120 kolesarjev sestavlja 12 moštev. Letos nastopajo državne ekipe Francije, Belgije, Italije, Nizozemske, Švice, in mešana ekipa, sestavljena iz Luksemburčanov, Nemcev, Portugalcev in Angležev. Kot običajno izpolnjuje dolgo karavano še 5 francoskih regionalnih ekip.

Letošnja dirka je dolga skupno 4665 km in bo trajala do 20. julija. Tokrat bodo kolesarji obkrožili Francijo v smeri kazalca na uri, cilj pa bo, kot vedno, v Parizu. Najdaljša etapa letošnje dirke je predzadnja, ki je dolga nič manj kot 317 km. Razen gorskih etap v Alpah in Pirenejih bo mnogo odločala tudi etapa na kronometer, ki vodi od Bordeauxa do Libourna, dolga 66 km, ki je po vrstnem redu dvajseta. Najvišji vrhovi, ki jih bodo kolesarji premagali na letošnji dirki, so naslednji: Telegraph 1570 m, Galibier 2556 m, Vars 2111 m, Allos 2250, Tosas 1800 m, Puymorens 1915 m, Tourmalet 2115 m in Aubisque 1704 m.

Kdo je pravzaprav favorit letošnje dirke? Večina strokovnjakov meni, da bo letošnja dirka zelo zanimiva, ker skoraj ni mogoče izdvojiti izrazitih favoritov oziroma jih je mogoče naštetih kar lepo število. Caprav so tudi tokrat gorske etape težke, so jih izpeljali vendarle nekoliko enostavneje kot doslej, tako da izraziti gorski vozači, kot n. pr. Luksemburčan Gaul, ne bodo imeli več take prednosti kot doslej. Najbolj izenačeno moštvo imajo nedvomno Belgijci, saj imajo poleg ostalih odličnega De Bruyna, Brankarta in Adriaensensa. Tudi Italijani, na čelu z zmagovalcem letošnje dirke po Italiji, Gastonom Nencinijem, so dobro pripravljene in kot moštvo vsakor eden od favoritov. Francozi se po izjavah lastnega tiska tokrat najbrž ne bodo mogli boriti za prvo mesto v moštvenem tekmovalstvu, kajti večina francoskih dirkačev sodi med izrazite ravninske dirkače, ki bodo v gorah zaostajali.

PRVA RUMENA ZA DARRIGADA

Za začetek so dirkači prevozili 204 km dolgo progo od Nantesa do Granville. Včasih so bile startne etape počasne in nerazburljive. Drugače tokrat. Ze v

prvih kilometrih je prišlo do prvih padov in na 11 km pa že celo do odločilnega. Špancu Pobletu se je zdel tempo prepočasen in je močno potegnil. Za njim so se podali še nekateri drugi in kmalu se je formirala skupina 11 kolesarjev, ki so prevozili vso dirko na čelu in prišli na cilj z malenkostno prednostjo. Zanimivo je, da so še 20 km pred ciljem imeli 3 minute maskoka, toda glavnina je s hitro vožnjo naskok zmanjšala za pičlih nekaj sekund. Na cilj je prišlo do velike zmede, ki je zadnjim tekmovalcem celo onemogočila regularen prihod na cilj. Gledalci so namreč preplavili cesto, še preden je bilo dirke konec. V končnem obračunu vodilne enajstorce je imel glavno besedo Darrigade, ki je za več dolžin kolesa prehitel Pobleta. Obkrel je rumeno majico, ki jo nosi vodilni kolesar v skupni oceni, razen tega pa pobral lepe nagrade in pa enominutno bonifikacijo za prvo mesto. Rezultati: 1. Darrigade (Fr) 4:56:18, 2. Poblet (Sp), 3. Thomin (Zahod), 4. Nencini (It), 5. Van Est (Niz), 6. Schellenberg (Svi) vsi v času zmagovalca. Trije tekmovalci so bili zaradi prekoračenja maksimalnega časa že izločeni.

Kot bomba je med drugo etapo udarila vest, da je eden favoritov dirke, Luksemburčan Gaul, odstopil zaradi žledodnih krčev. Kolesarji so si gotovo ob tej vesti mislili: »Zopet bo lažje, saj bo enega manj.« Sicer je ta etapa prinesla precejšnje spremembe v skupni oceni, ker je rumeno majico prevzel dirkač francoskega moštva Rene Privat, medtem ko so mnogi znani dirkači kot na primer Darrigade, Wagtman, Adriaenssens, lanski zmagovalce Walkowiak, precej zaostali. Privat je prispel na cilj z več minutno prednostjo in kot zasluženo nagrado je poleg lepe vsote frankov dobil še rumeno majico.

Nepozabno slavlje mladine

(Nadaljevanje s 1. strani)

smo imeli strahu, kajti mladinke so se dobro pripravile. Nasploh smo videli, da so bili ženski oddelki marljivo pri učenju vaj kot moški. To se je najbolje pokazalo pri naslednji točki, pri prostih vajah mladincev in članov (avtor tovariš Burja), kjer ni šlo vse tako tekoče, kot pri mladinkah.

In še vrhunski telovadci

Mimo najboljših slovenskih atletov, ki so nastopili že v prejšnjih točkah, so se v 15. točki predstavili gledalcem naši najboljši telovadci in telovadkinje na orodju. »Cerar, Cerar«, je šlo spet med gledalci, kajti mnogi so ga že videli na orodju, nekateri že prejšnja leta, drugi pa na večerajšnji akademiji. In spet smo videli na drogu, bradlji in konju vrhunske vaje naših najboljših orodjašev. Ob vajah Skaze, Urbanca, Trugarja, Senice in drugih je ljudem kar zastajal dih. Toda »atom-

ska« vaja Cerarja je bila seveda čez vse, pa naj je bilo na konju, drogu ali bradlji.

Briljantni zaključek

Se so pozdravljali gledalci odhajajoče skupino mladih pripadnikov »Partizana«, ko se je na glavnih vhodnih vratih na Titovi cesti pojavila skupina pripadnikov JLA s puškami. Najprej je bilo vse tiho — ogromna množica je namreč napeto pričakovala predzadnje točke sporeda, nastop 250 pripadnikov JLA in mornarice — nato pa se je utrgal plaz navdušenja, ko so s strumnim korakom prikorakali borci na stadion.

Lahkotno, skorajda bi rekli igraje so izvajali odlično sestavljene vaje, v katerih so prikazali borbeno pripravljenost na braniku domovine. Ravne črte, brezhibno kričje, vse to je naredilo na nas močan vtis in spet se je razleglo ploskanje po tribunah.

Kratka je bila sicer točka, ki so jo izvedli v okviru današnjega nastopa naši kolesarji. Nastopili sta ekipi Odreda in Rogza, vsaka s tremi tekmovalci, na 4000 m dolgi nasledovalni vožnji. Ta dirka je spravila stadion spet na noge. Ko so videli Rogovce na lovu za Odredovci, so jih začeli ljudje navdušeno vzpodbujati in krog za krogom se je razliko med njimi manjšala. V predzadnjem in zadnjem krogu so bili Rogovci le še 50 metrov za Odredovci, medtem pa so imeli zmago že zdavnaj v žepu. Rog je tokrat dominiral nad Odredom. To pa je bila prva dobra poslastica za športa željne gledalce.

Mali pionirček je sredi gledalcev stegoval vrat, da bi bolje videl. Pocukal je mamico za rovak in ji zarezih očič dejal: »Poglej, poglej mamica, mornarji so že tu .. kako lepo so oblečeni!«

Zares, mali pionirček in mogoče še tisoči njegovih tovarišev so z nestrpnostjo pričakovali ta višek današnje prireditve.

Zagorela telesa, v belih hlačah in z belimi kapami na glavah so se kot ogromna reka vtila v areno. Prikorakali so lahkotno, vsak v svoji skupini. Najprej mornarji brez kakršnegakoli rekvizita, nato skupina z vesli, za njimi tretja skupina s puškami in še zadnja s kockami.

Priljubljeni so nam prijetno presenečene. Vsaka skupina je zase izvajala vaje, vsaka na svojstven način, toda odlično

Gasilci so pripravljene

V središču Ljubljane — v novi zgradbi Zadruga zveze ob Titovi cesti — je danes dopoldne eksplodiral plin v zaprtem prostoru! Hkrati je bilo še več nesreč v Dukičevem stanovanjskem bloku, na prostoru za »Rigovcem« pa so se vneli še avtomobilski motor, plinovod s plinom, transformator in velik rezervuar z vnetljivo tekočino! Na Gosposvetški cesti je na zgradbah med »Rigovcem«

NOGOMET

Triglav : Odred 4:2 (2:1)
Drava : Kovinar B (M) 2:0 (1:0)

ZMAGA HOKEJISTOV GORICE

Ljubljana, 30. junija. Danes je bila na kotalkališču v Cufarjevi ulici zanimiva tekma v hokeju na kotalkah med domačo Olimpijo in Novo Gorico. Zmagali so gostje z 9:5 (1:1, 2:3, 6:1).

ODBOJKA :

Grafičar (Lj) : Mladost 3:2
Garnizon Jezersko : reprezentanca Jezersko 2:1

Ljubljana - mladinski prvak

Celje, 30. junija. Zadnje dneve tedna je bilo Celje prizorišče finalnih tekem za mladinsko nogometno prvenstvo Slovenije. Na turnirju so sodelovala moštva: Ljubljana in Odred iz Ljubljane, Rudar iz Trbovelj in Olimp iz Celja. Rezultati — Odred : Olimp 10:0 (5:0), Ljubljana : Rudar 1:1 (0:1), Ljub-

ljana : Odred 3:1 (2:0), Olimp : Rudar 3:3 (2:2), Ljubljana : Olimp 4:0 (1:0).

Ljubljana	3	2	1	0	8:2	5
Rudar	3	1	2	0	6:5	4
Odred	3	1	0	2	12:5	2
Olimp	3	0	1	2	3:17	1

Ustanovili so gorenjsko rokometno podzvezo

Kranj, 30. junija. V petek so ustanovili v Kranju gorenjsko rokometno podzvezo. S to ustanovitvijo bo dana možnost večjemu številu srečanj, kakor tudi to, da se bo rokomet razširil po vseh krajih Gorenjske. Na zboru so sklenili, da bodo vsi gorenjski klubi, ki jih je sedaj 6, tekmovali v gorenjski ligi. Dosedanji prvak Mladost pa v slovenski. Za prvega predsednika so izvolili tov. Gerbeca.

Pričela se je kolesarska dirka »Po Avstriji«

V začetku kaže slabo za naše

Včeraj se je pričela na Dunaju kolesarska dirka po Avstriji, ki je dolga 1548 km. Na njej sodelujejo poleg številnih inozemskih ekip tudi Jugoslavlani v postavi Bajc, Šebenik, Flajs in Perne. V prvi etapi od Dunaja do Kremsa (182 km) je zmagal Belgijec Proost v času 5:15:07, 1 sekundo za njim je bil Poljak Kowalski, Belgijec Despegel, Avstrijec Schweiger in Šved Garansson. Jugoslavlani so se plasirali takole: 29. Bajc zaostanek 12:42, 40. Perne 14:04, 47. Flajs 21:18, 54. Šebenik 24:35. Po prvi etapi je bila naša ekipa predzadnja. V drugi etapi od Kremsa do Welsa je zmagal Poljak Kowalski v času 4:01:01 pred svojim rojakom Czarnecskim in Avstrijecem Durlacherjem, Bajc je bil 12. — 5 minut in 43 sekund za zmagovalcem.

JUNGWIRT 3:40.9 NA 1500 m

V atletskem dvoboju med reprezentancama CSR in Poljske, ki je bilo včeraj in danes v Pragi je dosegel najboljši rezultat češki tekač Jungwirt, ki je teklen na 1500 m 3:40.9, kar je 1- tri desetinke slabše od svetovnega rekorda Madžara Rozsvoldgyija peti rezultat vseh časov in najboljši letos.

V Budimpešti je pred 30.000 gledalci v tekmi za srednjeevropski nogometni pokal domači Vasas premagal dunajsko Vienno s 3:0 (1:0).

Lepa zmaga Ljubljane

Ljubljana, 30. junija. V nedeljo popoldne ob lepem vremenu in precejšnemu številu gledalcev je bil odigran plavalni dvoboj v moških disciplinah v waterpolu med Severjem iz Beograda in ZPK Ljubljana na kopališču Kozelja. Razveseljeva je tesna športna zveza med plavalci Srbije in Slovenije. Plavalci Srbije so že v začetku sezone v dobri formi, in to po zaslugi celoletnega kontinuiranega treninga, ki jim je omogočen v zimskem ko-

pališču Krsnanović, medtem ko naši plavalci trenirajo v glavni sezoni le tri mesece in dva meseca v mrtvi sezoni v zimskem bazenu kopališča Ilirije. Kljub temu so naši tekmovalci dosegali zadovoljive rezultate, kot n. pr. Goršič na 100 m hrbtno s časom 1:13,5, ki je boljši od lanskoletnega osebnega rekorda. Pele Janez je v prsnem slogu z lepim stilom priplaval v cilj s časom 1:19,7, kar je tudi njegov osebni rekord in za dve desetinke boljši od slovenskega rekorda. Poljanšek Lojze je v metuljkovem slogu na 100 m zasedel prvo mesto s časom 1:16,8 in sicer v čistem del-finovem slogu. Med mladinci, ki so plavali izven konkurence se je najbolj odlikoval 15-letni Dekleva Saša na 100 m prsno s časom 1:37,2, na 50 m eravla pa Grundner Albin s časom 0:33,4. — V waterpolu so zmagali gostje v lepi dinamični igri z rezultatom 6:2 (3:1). Končno stanje točk ZPK Ljubljana 39 — APK Sever 37.

Lorger 10.5

(Nadaljevanje s 1. strani)

Skoki so bili izvedeni le v skrčenem obsegu, ker je primanjkovalo časa. Skakalci ob palci so nehali pri višini 3,70 m, skakalke v višino pa pri 1,38 cm.

Rezultati: 100 m Lorger (K) 10,5, Gokjevič (S) 11,1, Borštnar (Lj) 11,2, Kovač (K) 11,4, 400 m Cajhen (K) 50,8, Koptar (K) 51,0, Seliškar (O) 52,3, Stamejčič (O) 52,9, 1000 m Vipotnik (K) 2:26,8, Važič (K) 2:28,0, Tratnik (O) 2:30,8, Homan (Lj) 2:34,6, Molan (Lj) 2:35,5, daljina Pokoren (O) 6,62, Humar (Lj) 6,53, Torkar (Koč) 6,52, palica Kolnik (O) 3,70, Adamič (Koč) 3,50, ženske — 100 m Puc (Lj) 12,5, Sikovec (K) 12,6, Stamejčič (O) 12,8, Škrjanec (O) 13,2, višina Kuntarič (Lj), Cvikelj (K) in Kač (K) vse 12,8.

LETO XIII.

Štev. 26.

Stran 2

Sofija me ni razočarala

Kar težko sem se odločil za potovanje v Sofijo. Točnega odgovora, zakaj, rano ne vem, morda pač zato, ker je bila negotovost tokrat nekoliko večja, kakor ob drugih, podobnih priložnostih. Gnala pa me je kljub temu velika želja, spoznati predosem košarkarje iz vzhoda, ki so danes nekakšen idol za ves košarkarski zahodni svet in o katerih je bilo že toliko napisanega, da te mora končno za takšno ali drugačno ceno, premagati radovednost. In tako sem sam postal žrtvec ta košarkarske mrzlice, ki me je pripeljala v bolgarsko glavno mesto. In ni mi žal! Sofija me ni razočarala!

Na soncu — 50 stopinj Celzija

Citrona je čudovita stvar. Če jo zaužiješ, si se v vročini sijajno okrepel. Toda stisnjena citrona, je kaj klavna podoba sicer tako osvježujočega južnega sadeža. In prav tej citroni sem delal konkurenco, ko sem izstopil na sofijski postaji. Bilo je strašno. Že na poti do Beograda smo dodobra okusili prve dneve letošnjega poletja. V Sremski Mitrovici so nam zaupali, da je bilo »samo« 47 stopinj Celzija! Res, lep začetek, sem si mislil, toda kaj vse še bo! No, Sofija me tudi v tem ni razočarala, saj sem dosegel svojo vrhunski rekord. Na svoji koži občutiti 50 stopinj vročine, tudi nekaj večja...

Košarka je v Bolgariji zelo popularna

To sem takoj opazil, ko sem stopil v troleibus. Coprav jezika dobro ne razumem, sem ujel nekaj besed s pogovora dveh starejših možakarjev.

Prvi je rekel drugomu: »Si zadovoljen z našo ekipo?«

»Svedal je ta kratko odgovoril. »Toda, kaj misliš?« je znova nadaljeval.

»Prvi, ali bodo Bolgari premagali Rusje?«

»Morajo se je nekoč ogledati za mojim leptom. Ta je bil že tretji govornik, ki je prisluhnil pomenku.«

»Naši bodo evropski prvaki se je oglasila neka prietna ženička in glej, kar v hipu je bil ves troleibus na nogah. Vsi so govorili vesprek in oddahnil sem se, ko sem izstopil.«

X. evropsko prvenstvo se je odvijalo na stadionu »Vasilija Levskega«, kjer so postavili poseben parketni podij, koša pa pritrdili na steno iz umetne mase — plexiglasa. Ze sam pogled na to vzorno igrišče me je močno prevel. Mimo tega igrišča pa so pripravili še manjše, oddaljeno od centralnega stadiona samo nekaj minut. Kot nalašč je bila ob mojem prihodu prva na sporedu tekma med Francijo in Jugoslavijo. To srečanje so postavili prav na pomožni stadion, kjer se je zbralo samo nekaj jugoslovanskih in francoskih kibicev. Jugoslavija in Francija sta bili vsaj na papirju pred začetkom finalnega srečanja, konkurenta za zadnje oz. predzadnje mesto. Dobil sem vtis, hote ali nehoti, kot bi organizatorji hoteli ob moštvi ločiti od drugih finalistov. To bi lahko rekli z drugimi besedami, vi Francozi in Jugoslavnani se zlasajte kar brez priča za zadnje mesto. In v tem slogu je tudi polekala vsa zadovščina. Tekma je bila kvaliteto precej slabša in

samo za dobre živce!

Naj vam dragi bralci popisem samo zadnje minute te igre. Naši so si pridobili kaj kmalu vodstvo, vendar ne tolikšnega, da bi so v drugem delu lahko le sprehajali po igrišču. Vročina je bila neznosna (igrali so ob 17. uri, ali po našem času ob 16. uri). Razlika v koših se je manjšala in naša prednost jo koptela kot sneg na soncu. Francozi so skorajda izenačili rezultat. Kristančič, Danec, Katič, Milčič in Minja so naenkrat prišli ob sopo. Saj je vendar nemogoče, smo se spraševali, da bi naši to srečanje izgubili. In vendar smo bili prav blizu poraza.

Francozi so v zadnji minuti zahtevali minuto odmora. Kaj bo? Naši igralci so se zbrali okrog zveznega kapetana Ace Nikolica in poslušali zadnje nasvete. Francozi so imeli žogo. Njihov najvišji igralec Lefèvre (to je bil sploh najvišji človek v Sofiji, saj ima 218 cm!) se je pognal proti našemu košu. Toda zgrešil je in žoga je bila pri Katiču. Ker so ga nepravilno zadrževali, je Katič izvedel dva osebna meta, toda le enkrat zadal. Se vedno je bilo vroče. Francozi so znova napadli. In glej — samo še koš razlika! Vsi na igrišču smo bili prepričani, da naša je zanesljivo odklenalo. Toda ne! Minja se je zagnal v borbo in nas rešil mučnega dvoma. Jugoslavija je zmagala in s tem vrhunsko odskočila z zadnje stopnice.

Toda, ne samo ta tekma s Francijo, še bolj nas je spravljalo iz ravnotežja srečanje s Poljaki. Res je sicer, da nismo pričakovali v tej tekmi posebnega uspeha. Ker pa je košarkarska žoga tudi okrogla, se je tokrat zavetela nam v prid. Zakaj pa ne? In kdo je bil junak v tem srečanju? Müller se je proti Poljski spet izkazal. Zaigral je tako kot smo ga bili vajeni videti sredi njegove največje forme. Bil je pod svojim košem nepremagljiv in pravi trepet Poljakom, ko je napadal njihov koš. Dosegel je 33 košev, kar jih menda do te tekme še ni nihče. Toliko za sedaj o Jugoslovanih, ki so se proti pričakovanju uvrstili na solidno mesto sofijske lestvice, vendar nas njihova igra ni zadovoljila. Sicer pa o posameznih igralcih in sploh o naših igrah, bomo spregovorili prihodnjik.

Peklenska obramba moštev iz vzhoda

Zanimivo je, da so moči košarkarjev iz vzhoda med seboj zelo izenačene. Predvsem moramo občudovati njihovo obrambo. Kaj takšnega še nisem videl. Zoga jim je trdno

v rokah kot v kloščah in popolnoma nemogoče je prebiti njihov obrambni zid. Ko som se po tekmi CSR : Bolgarija zapletel v pogovor z našim Kristančičem, mi je ta povedal tole:

»Ne moreš si predstavljati, kako težko je igrati proti kateremu koli moštvu iz vzhoda.«

»Toda, zakaj?« me je zelo zanimalo.

»Obramba teh ljudi je kot železna stena. Probiti se, je kratkoma nemogoče. Zato je potrebno v trenutku spremeniti način igre, kar pa nam do danes ni šlo tako izpod rok, kot bi sicer lahko to storili.«

»In kaj je vzrok temu, da se niste znašli?« je bilo moje naslednje vprašanje.

Boris je nekaj časa okleval, nato mi pa takole razložil:

»Če si dobro pazil, kako vzhodna moštva prehajajo iz obrambe v napad in obratno, potem si spoznal, da je njihova kondicija brez primere. Nasprotnik, ki ni dovolj vzdrž-

ljiv, je takoj na kolenih. Morda si opazil, da smo se na primer Jugoslavnani uspešno protivili tej ali oni ekipi vsaj nekaj časa. Prišli pa so trenutki, ko so nam nasuli košev po mili volji. Kratko malo, ko smo prišli ob sopo, smo bili tudi brez moči. V takšnih trenutkih se celo pripeti, da imaš žogo zanesljivo v svojih rokah in misliš, da boš tudi nekaj dosegel, pa ti samo dotik močne nasprotnikove roke žogo izbije še preden se zaveš. Mislin, da sem ti vse povedal.«

To, kar nam je pravkar povedal Kristančič, je čista resnica. Kdor opazuje vzhodna moštva, bo čez čas zasledil njihovo izredno telesno vzdržljivost, neverjetno hitrost, bliskovito iznajdljivost in čudovito homogenost. Moštev iz vzhoda zaenkrat ni mogoče dohajati.

Piše Marjan Lipar

Med najrazburljivjša tega turnirja sploh, moramo prišteti srečanje med CSR in Bolgarijo. To lahko samo vidimo, saj popisati kaj takšnega skorajda ne moremo. Pomislite — eno minuto pred koncem igre so bili v vodstvu Čehi s 7 točkami razlike! In v tej sami minuti so Bolgari rezultat izenačili in tudi zmagali. Kako so čarali? Vrag si ga vadi, naše oči niso mogle slediti bliskovitim kretnjam rok bolgarske ekipe. Sodnika, ki sta ves čas sodila objektivno in brez večjih napak, sta v zadnjih sekundah odpovedala. Na tekmi je bilo okrog 20.000 gledalcev, ki so se približali igrišču in napravili okrog njega pravi obroč. Zvižganje in vpitje je večerino spravilo iz ravnotežja oba sodnika, saj je njuna piščalka umolknila, seveda le v škodo Čehov. Bolgari so v tem srečanju zmagali, toda prepričan sem, da sodnika ne bi odnesle cele kože, če bi bili Bolgari poraženi.

Druga takšna tekma je bila med CSR in Sovjetsko zvezo. Verjetno so Rusi igrali ves čas le s pol moči, toda proti Čehom so se morali napeti svoje sile. To se je odražalo med tekmo, ko so Rusi prišli v vodstvo, Čehom pa se je nekajkrat več posrečilo rezultat izenačiti. In ko je bil rezultat izenačen, so spet Rusi krepko pritisnili in tako zavrli trenutno naval Čehov. V spominu so nam ostale spet zadnje sekunde igre. Češki košarkarji so v zadnjih minutah zaigrali izredno lepo in uspešno. Rezultat so izenačili in tudi imeli žogo v svojih rokah. Igrali so faktično pravilno in zadrževali žogo. Kdor je to srečanje gledal, je bil skorajda prepričan, da bodo Čehi za zaključek vendarle dosegli vsaj polovičen uspeh. Toda, neverjetno, prav za konec so taktično zgrešili. Pri nas smo že kdove kolikokrat videli podobne trenutke, ko sta Olimpija ali Ljubljana zadrževali žogo in nekaj sekund pred zaključnim zvižgom skušali doseči odločujoči koš. Ob takšnih priložnostih se mora v določnem trenutku najboljši igralec zagnati proti košu in v najslabšem primeru bo sodnik zaradi nepravilnega zadrževanja prisodil dva prosta meta. Čehi so se poslužili drugega načina. Namesto da bi njihov najboljši igralec skušal prebiti ruski obrambni zid, se je odločil za met od daleč. Vrgel je žogo prvič, ki se je odbila od obroča. Zamolklo miranje je zajelo stadion. Pri vsem tem so imeli Čehi še srečo, saj so se znova dokopali do žoge. Se je bil čas, da popravijo usodno napako. In glej, še enkrat se je strelec odločil za met od daleč. Spet je zgrešil, mi pa smo kot okopani spraševali drug drugega, zakaj se je tako odlična ekipa odločila za nas tako nerazumljiv finiš...

Najrazburljivjše tekme

Pa naj popišemo še nekaj drugih borb, ki so odločujoče vplivale na vrhunski red pri vseh lestvicah.

Med najrazburljivjša tega turnirja sploh, moramo prišteti srečanje med CSR in Bolgarijo. To lahko samo vidimo, saj popisati kaj takšnega skorajda ne moremo. Pomislite — eno minuto pred koncem igre so bili v vodstvu Čehi s 7 točkami razlike! In v tej sami minuti so Bolgari rezultat izenačili in tudi zmagali. Kako so čarali? Vrag si ga vadi, naše oči niso mogle slediti bliskovitim kretnjam rok bolgarske ekipe. Sodnika, ki sta ves čas sodila objektivno in brez večjih napak, sta v zadnjih sekundah odpovedala. Na tekmi je bilo okrog 20.000 gledalcev, ki so se približali igrišču in napravili okrog njega pravi obroč. Zvižganje in vpitje je večerino spravilo iz ravnotežja oba sodnika, saj je njuna piščalka umolknila, seveda le v škodo Čehov. Bolgari so v tem srečanju zmagali, toda prepričan sem, da sodnika ne bi odnesle cele kože, če bi bili Bolgari poraženi.

Druga takšna tekma je bila med CSR in Sovjetsko zvezo. Verjetno so Rusi igrali ves čas le s pol moči, toda proti Čehom so se morali napeti svoje sile. To se je odražalo med tekmo, ko so Rusi prišli v vodstvo, Čehom pa se je nekajkrat več posrečilo rezultat izenačiti. In ko je bil rezultat izenačen, so spet Rusi krepko pritisnili in tako zavrli trenutno naval Čehov. V spominu so nam ostale spet zadnje sekunde igre. Češki košarkarji so v zadnjih minutah zaigrali izredno lepo in uspešno. Rezultat so izenačili in tudi imeli žogo v svojih rokah. Igrali so faktično pravilno in zadrževali žogo. Kdor je to srečanje gledal, je bil skorajda prepričan, da bodo Čehi za zaključek vendarle dosegli vsaj polovičen uspeh. Toda, neverjetno, prav za konec so taktično zgrešili. Pri nas smo že kdove kolikokrat videli podobne trenutke, ko sta Olimpija ali Ljubljana zadrževali žogo in nekaj sekund pred zaključnim zvižgom skušali doseči odločujoči koš. Ob takšnih priložnostih se mora v določnem trenutku najboljši igralec zagnati proti košu in v najslabšem primeru bo sodnik zaradi nepravilnega zadrževanja prisodil dva prosta meta. Čehi so se poslužili drugega načina. Namesto da bi njihov najboljši igralec skušal prebiti ruski obrambni zid, se je odločil za met od daleč. Vrgel je žogo prvič, ki se je odbila od obroča. Zamolklo miranje je zajelo stadion. Pri vsem tem so imeli Čehi še srečo, saj so se znova dokopali do žoge. Se je bil čas, da popravijo usodno napako. In glej, še enkrat se je strelec odločil za met od daleč. Spet je zgrešil, mi pa smo kot okopani spraševali drug drugega, zakaj se je tako odlična ekipa odločila za nas tako nerazumljiv finiš...

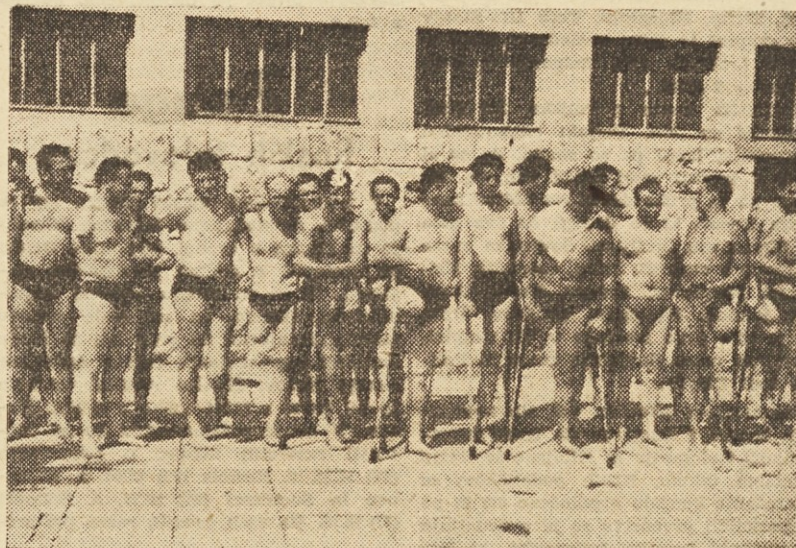
Čehi igrajo najelegantneje

Ko smo že ravno pri Čehih, ne moremo mimo njihove igre, ki je bila po mnenju vseh strokovnjakov in gledalcev za oko najlepša. V svojih vrstah imajo izvrstne posameznike,

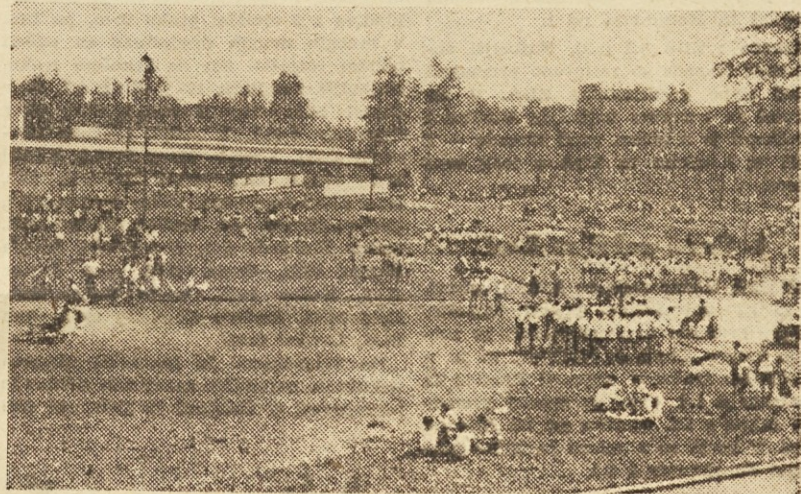
Jugoslavija : Francija 75 : 72

Tehnični rezultati finalne skupine: Sovjetska zveza : Poljska 86:64, Bolgarija : CSR 82:80, Romunija : Jugoslavija 72:60, CSR : Francija 64:62, Madžarska : Poljska 67:63, Sovjetska zveza : Jugoslavija 97:71, Bolgarija : Madžarska 63:52, Romunija : Francija 65:45, CSR : Madžarska 65:62, Jugoslavija : Poljska 69:68, Sovjetska zveza : Romunija 87:63, Bolgarija : Poljska 74:69, Madžarska : Francija 82:58, Sovjetska zveza : Madžarska 62:51, Bolgarija : Jugoslavija 99:76, Romunija : Poljska 70:66, CSR : Jugoslavija 94:74, Sovjetska zveza : CSR 62:60, Bolgarija : Romunija 67:54, CSR : Poljska 80:61, Jugoslavija : Francija 75:72, Sovjetska zveza : Francija 83:53, Madžarska : Romunija 76:71, Bolgarija : Francija 68:65.

Danes dopoldne so bile v Sofiji odigrane še zadnje tekme tako imenovane tolažilne skupine. Končni vrstni red v tej skupini je naslednji: Turčija 14, Italija 13, Finska 12, Belgija 11, Zah. Nemčija 10, Avstrija 9, Škotska 8, Albanija 7. Turčija je s tem osvojila 9. mesto, Italija 10, in tako naprej.

V okviru I. slovenskega festivala telesne kulture so prejšnji teden nastopili na plavalnih tekmah tudi invalidi, o čemer smo že poročali v prejšnji številki. Mnogi posamezniki so dosegli na 50 m prosto izvrstne rezultate, ki so skorajda nerazumljivi, če upoštevamo, da so plavalni invalidi s popolno amputacijo ene noge. Razen odličnih rezultatov pa je bila na tej prireditvi dosežena tudi prav lepa, množična udeležba, kar kaže, da se invalidi radi posvečajo športu, predvsem plavanju. — V eni prihodnjih številok bomo priobčili daljši članek o udejstvovanju naših invalidov v športu

Na letnem telovadišču v Tivoliju, kjer je bilo včeraj dopoldne prvenstvo Slovenije v parizanskem in orodnem mnogoboju, je teknovalo na stošino telovadcev

Tako veličastne parade Ljubljana še ni videla

(Nadaljevanje s 1. strani)
Kleta pa v temno-modrih dresih. Kratek presledek — pa spet nov val — mladinci in mladinke. Dolge, dolge kolone so korakale mimo. Nad 10.000 nastopajočih iz različnih organizacij.

Pisana družba športnikov

Potem so prišli športniki. Kdo bi jih vse po vrsti naštel? Najprej so šli atleti, s koplji in diski v rokah. Za njimi rokoborci in dvigalci uteži, judoisti, košarkarji, odbojkarji, rokometaši... Sami znani obrazi, ki jih poznamo in srečujemo nedeljo za nedeljo na naših športnih igriščih. V prvih vrstah mnogi državni in republiški prvaki, ki jih pozna vsa javnost. Nič ni čudnega, da je popularni Janez Folda požel toliko ploskanja kot malokdo drugi.

Kot osvježilo je delovala pisana folklorna skupina v narodnih nošah. Potem so se spet prikazali športniki — plavalci, veslači s čolni in vesli, teniški igralci, belci mušketirje z rapirji v rokah, kegljači, kolesarji...

Nad množico gledalcev je zagrmelo letalo. Potem še eno in še eno. »Glej, helikopter«, so vzklikali presenečeni gledalci, ki še morda nikoli niso videli tega letala. »Listki, listki«, so že kričali drugi, ko so videli, da letalo siplje živobarvne lističe. Toda, kdo bi gledal sedaj letala, ko se pred nami po cesti razvijajo toliko zanimivega.

Za delovno brigado pridejo taborniki. Nosijo šotore, oblečeni so v svoja značilna zelena oblačila.

Lepo jih je videti, tako prijetno učenjke barva njihovih krojev. Zelen je trava in gozd — najljubše domovanje teh prijateljev prirode.

Zdaj so tu motoristi... Vse brni in ropoče, ulica je v hipu polna izpušnih plinov. Najprej mali »Mopedi«, potem večji »Roterji«, nato pa težki motorji Jawa in BMW. Seveda, posebno občudovanje velja popularnemu Fiatu 600, še več pa najnovejšemu tipu Mercedesu.

»Vojska gre!«

Film festivalske parade teče dalje... Zdaj so tu smučarji, za njimi stopajo njihovi konkurenti — sankarji. S čeladami na glavi, kot takrat, ko gre zares, ko drvijo z brzino 100 km na uro v dolino po zmrznjenih poteh. Potem vidimo hokejiste. »To so najbrž jeseničani«, vpraša nekdo. Pošteno jim mora biti vroče pod volnenimi puloverji, saj se še nam, ki smo v samih srajcah z zavihanimi rokavi, srajce zoprn lepijo na telo.

»Vojska gre, vojska«, se zasliši mrmranje med množicami. Kmalu so tu naši brabri borci, pripadniki slavne JLA.

Živela naša Armada, se slišijo klici. Ljudje navdušeno ploskajo. Tlak odmeva od strumnih, odrezanih korakov. V ravni vrsti korakajo v osmeroredih borci JLA. Cudovit pogled! Spomnil sem se nekega odstavka iz Tolstojta. Ali je kaj čudnega, da ta kulturni velikan, ki je bil vse prej kot militarist, ni mogel skriti svojega obču-

dovanja, kadar je zagledal strumno korakanje vojakov?

Zdaj so tu mornarji... Se večje navdušenje! Zagoreli čuvarji našega morja defilirajo v belih dolgih hlačah in mornarskih majicah. »Zivel veli mornarji, odmeva po vseh ulicah — po Prešernovi, Gosposvetki in Titovi. Toda od sonca ožgani obrazi so nepremični. To so trdi borci, ki jeklenijo v šoli morskih viharjev in ostre burje. Toda če bi pobrskal za to trdo, raskavo zunanostjo, bi nedvomno tudi v sreih mornarjev našel prijetno, mehko čustvo, čustvo sreče in zadovoljstva, da so lahko korakali pred svojim vrhovnim komandantom — pred maršalom Titom.

Ura kaže 18.50. Parade je konec, mogočni veletok mladine in fizikulturistikov vseh vrst se je zliil na Trg Revolucije, kjer je udeležence parade pozdravil v imenu festivalskega odbora tov. Mitja Ribičič.

Sonce počasi zahaja, sence so vse daljše in daljše. Ze lega prvi mrak na ljubljanske ulice. Ljudje hite na vse strani, eni k počitku, drugi k znanecem, tretji na telovadišče v Tivoli, kjer bo akademija. Toda vsi so še polni mogočnih vtisov s te parade, ki bodo še dolgo živi. Kajti tako mogočne fizikulture parade Ljubljana doslej še ni videla!

Prešern Igor

Pet tekem za svetovno prvenstvo

V kvalifikacijskih tekмах za svetovno nogometno prvenstvo smo sedaj za beležili zopet pet novih rezultatov. Na kratko si bomo ogledali teh pet srečanj.

Madžarska : Bolgarija 4:1 (3:0). 70.000 gledalcev je pozdravilo v Budimpešti zasluženo zmago svoje enajstotice nad Bolgari. S to zmago so si Madžari povsem popravili položaj v svoji kvalifikacijski skupini. Igrali so mnogo boljše kot na tekmah v Oslu in Stockholmu. Gole so dosegli Machos 3 in Bozsik iz kazenskega strela, za Bolgarijo pa je bil uspešen Kolev. Madžari so tokrat nastopili v naslednji zasedbi: Parago, Karpati, Kotasz, Bozsik, Varhidi, Berendi, Toth II, Machos, Tichy, Hidegkuti, Toth III. Stanje v 3 skupini je sedaj naslednje: Madžarska 2 (količnik 5:3), Bolgarija 2 (3:4), Norveška 2 (2:3).

Sovjetska zveza : Poljska 3:0 (1:0). Spočetka so bili Poljaki enakovredni nasprotnik, imeli pa so smolo, da so si že v 9. minuti sami zabil gol. Po odmoru pa je prišla do izraza boljše kondicija Rusov, ki so dosegli še dva gola po Simonjanu in Iljinu. Sovjetska zveza je igrala v zasedbi: Jašin, Ogonkov, Križevski, Kuznecov, Vojnov, Netto, Tatušin, Ivanov, Simonjan, Strelcov, Iljin. To je bilo prvo srečanje v VI. skupini, kjer igra razen Sovjetske zveze in Poljske tudi Finska.

Indonezija : Kitajska 0:0. Na nevtralnem terenu v Rangunju sta igrali reprezentanci Indonezije in Kitajske še tretje odločilno tekmo. Kljub podaljškom se je srečanje končalo neodločeno 0:0 in po propozicijah prvenstva se je v nadaljnje tekmovalje uvrstila Indonezija, ki ima iz vseh treh tekem boljše količnik. Prvo tekmo so namreč zmagali z 2:0, drugo pa izgubili s 3:4. Azijske in afriške države igrajo kvalifikacije v 4 skupinah, ki bodo končno dale enega finalista. Poslej so znani 3 zmagovalci skupin in sicer Indonezija, Izrael in Sudan.

Kolumbija : Paragvaj 2:3 (1:1). Reprezentanca Kolumbije je na lastnem igrišču v Bogoti izgubila svojo drugo kvalifikacijsko tekmo v III. južnoameriški skupini. Paragvaj se je s svojo zmago sedaj uvrstil na čelo lestvice v tej skupini z 2 točkama, medtem ko imata Urugvaj in Kolumbija po 1.

Kanada : ZDA 5:1 (2:1). Najboljši nogometaši Kanade so zasluženo premagali dokaj slabe predstavnike ZDA. V tej skupini je trenutno najboljša Mehika s 4 točkami iz 2 tekem pred Kanado — 2 točki iz 1 tekme in ZDA 0 točk iz 3 tekem.

Latinski pokal za Real

Letošnje tekmovalje za latinski pokal, ki se ga udeležujejo prvaki Španije, Italije, Francije in Portugalske, je prineslo zmago Realu iz Madrida, ki je v odločilnem srečanju odpravil Benfica iz Lisabone z 1:0. Prej so Spanci premagali Milan s 5:1, Benfica pa St. Etienne z 1:0. V borbi za 3. mesto je Milan premagal St. Etienne s 4:3.

V smislu sklepov italijanske nogometne zveze so nogometni klubi morali predložiti v potrditev pogodbe z novimi inozemskimi igralci. Zaenkrat so oredoločene naslednje pogodbe: Bernarda Vukasa za Bologna, Angelilla za Internazionale, Sivorija in Charlesa za Juventus, Grilla za Milan, Chesia in Cizborja za Romo ter Pentrellija za Udinese. Vsi našti igralci, z izjemo Jugoslovana Vukasa, Angleža Charlesa in Madžara Cizborja, so Argentinci.

Nekaj rezultatov mednarodnih nogometnih tekem v zadnjih dneh: Lazio : Sevilla 3:0, Roma : Aek (Atene) 3:1, Kolding (Kopenhagen) : Bologna 3:9, Aik (Stockholm) : Juventus 1:0, Bayern : Sampdoria 3:1, Saarbrücken : Dinamo (Praga) 5:2, Karlsruhe : Ruda Hvezda (Bratislava) 1:1.

V finalni tekmi za nogometno prvenstvo Nemčije je Borussia iz Dortmundunda premagala Hamburger SV s 4:1 (3:1) Borussia je na ta način obranila naslov prvaka.

Smučarji še na delu

Alpski smučarji še vedno niso zaključili s tekmovalji. Skoraj 400 tekmovalcev se je zbralo na Grimselu v Švici, kjer so se pomerili na 2 km dolgem veslesalonu s 350 m višinske razlike in 37 vratici. Zmagal je Avstrijec Ernest Hinterasser z rezultatom 1:08.1 pred Švicarjema Scheiderjem 1:08.4 in Suterjem 1:09.2 ter svojim rojakom Leitnerjem 1:10.6.

Nemci plavajo hitreje od Angležev

V Liverpoolu sta se srečali ženska in moška reprezentanca Zahodne Nemčije in Velike Britanije v plavanju. V skupni oceni so zmagali Nemci s 102:84 točkami. Najboljši rezultati: 100 y prosto Baumann (N) 52.7, 200 y prosto Becker (N)

1:58.4, 200 y metuljček Weber (N) 2:13.0, 200 y prsno Rademacher (N) 2:28.8, 100 y hrbtno Sykes (VB) 59.9, 4 x 100 y mešano Velika Britanija 3:27.7, 4 x 100 y prosto Nemčija 3:32.4, skoki Squires (VB) 122.54, 1:00.3, 200 y prosto Brunner (N) 2:11.9, 100 y metuljček Gosden (VB) 1:08.5, 200 ženske: 100 y prosto Wilkinson (VB) y prsno Urselmann (N) 2:38.2, 100 y hrbtno Edwards (VB) 1:05.8, 4 x 100 y mešano Nemčija 4:32.2, 4 x 100 y prosto Nemčija 4:03.7, skoki Richter (N) 102.7.

Finski plavalec Käyhkö je dosegel v Helsinkih dva odlična rezultata: na 100 m prosto je izenačil finski rekord z 58.2, na 400 m prosto pa dosegel celo novega s 4:41.6.

Zmaga finskih telovadcev

V južnofinskem mestu Imatra sta se pomerili reprezentanci Zahodne Nemčije in Finske v orodni telovadbi. Nemci so nastopili z močno pomlajenim moštvom, ki se ni moglo uspešno zoperstavljati Fincem, ki so svoje moštvo začeli pomlajevati že pred leti in imajo današnji reprezentanti, čeprav mladi, že mnogo rutine. Končni rezultat dvoboja je bil 284.60 : 281.45 točke v korist Finske. V oceni posameznikov so se najboljši razvrstili takole: 1. Leimuvirta (F) 57.35, 2. Kestola (F) 57.00, 3. Heinonen in Suoniemi (F) 56.75, 5. Schmitt (N) 56.65. Na vseh orodjih razen pri pre-

Amerikanci še vedno najboljši

Konec preteklega tedna se je zbralo v Daytonu približno 450 atletov na prvenstvu ZDA. Skoraj vsi najboljši so bili na startu in temu primerno so bili tudi rezultati. Olimpijski zmagovalci na nizkih ovirah Glen Davis je tekel boljše od uradnega svetovnega rekorda na 440 y ovire, vendar še vedno desetinko sekunde slabše kot je letos že tekel Južnoafrikanec Potgieter. Odličen je bil met kladiva s 3 metaleci preko 60 m, pa tudi v mnogih drugih disciplinah so padali odlični rezultati kar na tekočem traku. Najboljši rezultati: 100 y King 9.7, 220 y Cassel 21.0, 440 y Pearson 46.4, 880 y Courtney 1:50.1, 1 milja Lincoln (Avstral) 4:06.1, 3 milje Macy 13:55.0, 6 milj Kyle 29:22.8, 120 y ovire Calhoun 14.2, 440 y ovire Davis 50.9, višina Dumas 208.9, daljina Shelby 7.68, troskok Sharpe 15.36, palica Richards 4.61, Brsag 4.53, krogla Nieder 18.75, Owen 17.37, disk Orter 55.32, Babka 54.95, kopje Volles 76.34, Held 75.74, kladivo Connolly 65.91, Hall 64.92, Lawlor 60.98.

Na Norveškem je gostovala skupina nekaterih najboljših evropskih atletov in tekmovalji v Bergenu in Oslu sta dali

skoku, so bili Finci kot ekipa boljši. Tudi na vseh orodjih med posamezniki najdemo na prvih mestih Fince. Najvišjo oceno vsega tekmovalja je dobil Fincec Kestola, kateremu so za njegovo vajo v drugo prisodili 9.80 točke.

V okviru italijanskega telovadnega zleta v Neaplju je bilo tudi mednarodno tekmovalje v orodni telovadbi, imenovano Coppa d'Italia. Pri moštvih so zmagali Švicarji s 94.75 točke, pred Italijani 93.65, in Bolgari 93.55. Vrstni red posameznikov pa je bil naslednji: 1. Stojan (B) 47.50, 2. Benker (Svi) 47.10, 3. Fivian (Svi) 46.10, 4. Todor (B) in Figone (It) 46.05.

Ameriška boksarska revija »Ring Magazine« iz New Yorka je objavila razvrstitve najboljših boksarjev profesionalcev za junij. Javljamo najvažnejše podatke: težka kategorija: prvak Floyd Patterson, 1. Jackson, 2. Machen, 3. Moore (vsi ZDA), 9. Johansson (Sved), poltežka: prvak Archie Moore: 1. Johnson, 2. Anthony (vsi ZDA), 3. Hecht (N), srednja: prvak Ray Robinson: 1. Fullmer (oba ZDA), 2. Humez (Fr) 3. Piardello (ZDA), welter: prvak Carmen Basilio: 1. De Marco (oba ZDA), 2. Ortega (Meh), 3. Atkins (ZDA), lahka: prvak Joe Brown (ZDA), 1. Loi (It), 2. Lane (ZDA), 3. Zulueta (Kuba), peresna: prvak Kid Bassej (Nigerija), 1. Hamia (Fr), 2. Chestnut (ZDA), 3. Berrios (Portorico), bantam: prvak Alphonse Halimi (Fr), 1. Macias (Meh), 2. D'Agata (It), 3. Espinosa (Filipini), mušja: prvak Pascual Perez (Arg), 1. Martin (Sp), 2. Ursua (Filipini), 3. Diez (Meh).

tudi nekaj zelo dobrih rezultatov. S tekmovalja v Bergenu velja omeniti zmago evropskega rekorderja v skoku ob palici Preussgerja s 4.35 m in olimpijskega zmagovalca v metu kopja Danielsenja s 73.39 m. Boljši so bili rezultati v Oslu, kjer je bil odličen zlasti tek na 1500 m. Svoj evropski rekord pa je tudi tokrat Preussger zastoj naskakoval. Važnejši rezultati: 200 m Nielsen (Nor) 21.5, 1500 metrov Hewson 3:42.6, Richtzenhain (VN) 3:43.8, Reinngel (VN) 3:44.0, Hammerland (Nor) 3:44.1, višina Thorkildsen (Nor) 201, kladivo Strandli (Nor) 57.56.

Na Islandu so gostovali tekmovalci iz Nemčije in Sovjetske zveze. Oglejmo si nekaj najboljših rezultatov s tekmovalja v Reykjaviku: 100 m Germar (N) 10.5, 1 milja Richtzenhain (VN) 4:04.2, Pipin (SZ) 4:04.2, krogla Cibulenko (SZ) 16.07, kopje Cibulenko (SZ) 75.22, troskok Einarsson (Is) 15.92, Keer (SZ) 15.88. V Londonu sta se v teku na 2 miljli ponovno srečala stara nasprotnika Ibbotson in Pirie. Prvi je bil tokrat hitrejši, saj je zmagal v času 8:46.6, dočim je njegov nasprotnik zaostal za 12 sekunde.

»Ni nam žal za Puskasa in ostale« so pripovedovali gostje iz Madžarske

Ob tridnevem bivanju madžarskih atletov med nami smo imeli dovolj priložnosti, da smo marsikaj izpovedali o madžarskem športu in o življenju na Madžarskem sedaj, dobrega pol leta po oktobrskih dogodkih.

Začnimo pri športu. Čeprav smo imeli opravka z atletki, smo se največ pozanimali, kako je z njihovim nogometom sedaj, ko jih je zapustila cela vrsta dolgoletnih reprezentantov, na čelu s kapetanom reprezentance Ferenczom Puskasom.

Odgovor na to vprašanje je bil zelo zanimiv. Takole je povedal gospod Kuzmanovic, predsednik komiteja za telesno vzgojo za Budimpešto: »Odkrito vam moram povedati, da se zavedamo tega, da je velikanski uspeh naše reprezentance za daljšo dobo konec. Takšnega moštva ne bomo zlepa imeli, saj si je naziv »Wunderteam« nedvomno zaslužil. Le vsakih 100 let se najde skupaj toliko odličnih igralcev. Toda takšno odlično moštvo tudi negativno vpliva na nogomet. Prav zaradi velikih uspehov Puskasa, Kocsisa in ostalih smo nekoliko zanemarili delo z mlajšimi. Tako smo danes, ko so nas ti sase zapustili, brez pravega nadomestila. Kar veselimo, da so odšli, kajti sicer bi morda še nekaj let gradili ves naš nogomet le na njih in bi bile posledice v prihodnjih letih še težje. Sedaj pripravljamo novo reprezentanco, ki pa seveda še ne bo tako kmalu dosegla slave prejšnje enajstotice.«

Zanimala nas je tudi organizacija športnega življenja na Madžarskem in nasploh posledice, ki jih je oktobrski revolucija zapustila v športu. Nekako takole bi lahko v zgoščeni obliki povedali to, kar smo izvedeli. »Naše športno življenje je sedaj še dokaj neurejeno. Ob oktobrskih dogodkih in tudi po njih so bile skoraj vse športne organizacije in forumi razbiti. Organizacije športa smo skoraj docela postavili na nove temelje in v mnogih stvareh si še nismo čisto na jasnem, kako bi bilo bolje. Zato vas tudi prosimo, da nam natančno razložite organizacijo vašega športnega življenja, ker upamo, da se bomo lahko tudi pri vas marsičesa koristnega naučili. V osnovnih športnih organizacijah pa poteka delo že dolgo časa zopet povsem normalno. Vprašujete nas

tudi, če smo z oktobrskimi dogodki izgubili mnogo naših vrhunskih športnikov. Da smo ostali brez večjega števila nogometašev, vam je dobro znano, iz naše olimpijske vrste, ki je bila v Avstraliji, pa se niso vrnili še nekateri tekmovalci iz drugih panog. Vendar lahko rečemo, da te izgube niso bile prehude in so zlasti v atletiki skoraj nepomembne, saj smo od najboljših znanih tekmovalcev utrpeli le izgubo Taborija in Gyarmatyjeve. Nekaj časa je bil v inozemstvu tudi večkratni svetovni rekorder Sandor Iharos, toda ta se je nedavno s svojo ženo, odlično metalno kopja Laczó, zopet vrnil v Budimpešto. Sicer pa tudi v atletiki zadnje čase čim bolj pomlajujemo državno moštvo in od tekmovalcev, ki ste jih videli v Ljubljani, bodo že v prihodnjih letih mnogi oblekli majico z državnim grbom.«

IN MADŽARSKA DRUGACE?

Ko smo se z vodstvom budimpeštanske ekipe sprehajali po Ljubljani — mimogrede naj omenimo, da jim je naša domovina in zlasti še Ljubljana zelo všeč — smo prišli tudi mimo nove zgradbe Ljudske skupščine. Tedaj je eden od Madžarov rekel: »No, vidite, sredi Budimpešte smo imeli palačo, ki je bila zelo podobna tej v Ljubljani, le da je bila v naši veleblagovnici, podobna vaši Na-mi. Danes to zgradbo v Budimpešti zastoj iščete. Morali bi že precej pod zemljo, da bi našli vsaj temelje. Mnoga poslopja smo popravljali vsa povojna leta prav do lanskega oktobra, da jih bomo lahko sedaj naslednjih nekaj let popravljali znova.«

Mnogi izmed madžarskih atletov so bili tokrat prvič v tujini, še posebej pa prvič v državi, ki ne sodi v »vzhodni blok«. Ti so še posebej z velikim zanimanjem obdučevali izložbe naših trgovin, kjer so videli marsikaj, česar pri njih nimajo. Največ zanimanja so vzbudile stvari kot n. pr. rozine, fige, čokolada, prava kava in pa pomaranče, ki jih je medtem tudi že pri nas zmanjkalo. Pravijo, da mnogi otroci na Madžarskem še nikoli v življenju niso videli pomaranče ali čokolade. Tudi vsak drug avtomobil, zlasti pa še »Roller«, je vzbujal obdučevanje pri naših gostih. Zanimivo bi bilo morda tudi še to, da je razmerje študentov in ostalih v ekipi, ki je gostovala v Ljubljani, približno pol proti pol.

MEDNARODNE Prešpe

V Wimbledonu je dovolj presenečeni

V ponedeljek se je v Wimbledonu začel tradicionalni teniški turnir, ki ga igrajo letos že 71-ič. Ze prvi dnevi tega največjega teniškega tekmovalja na svetu za amaterje, so prinesli lepo število presenečenj. Sicer pa pogljuje najpomembnejše rezultate iz prvih kol: Hoad (Avstral) : Marmon (Fr) 6:2, 6:4, 6:3, Frösch (Svi) : Plečević (J) 7:5, 7:5, 6:0, Drobny (Egipt) : Stockenberg (Svi) 6:2, 6:2, 6:3, Gibson (Avstral) : Skonecki (Polj) 6:4, 5:7, 6:3, 2:6, 6:1, Ayala (Chile) : Richardson (ZDA) 3:6, 6:4, 7:5, 6:4, Bedard (Kan) : Ulrich (Dan) 9:7, 3:6, 7:5, 6:1, Owen (VB) : Panajotović (J) 6:2, 6:1, 9:7, Krishnan (Indija) : Pietrangeli (It) 6:4, 6:3, 6:4, Brichant (Belg) : Bedard (Kan) 6:2, 8:6, 6:4, Cooper (Avstral) : Drobny (Egipt) 6:1, 6:3, 6:3, Flam (ZDA) : Krishnan (Ind) 3:6, 6:2, 7:5, 5:7, 6:2, Seixas (ZDA) : Kumar (Ind) 6:4, 6:1,

6:4, Schmidt (Sv) : Ayala (Chile) 6:4, 11:9, 6:2, Green (ZDA) : Gibson (Avstral) 6:4, 7:5, 6:2, Emerson (Avstral) : Sirola (It) 6:3, 2:6, 6:1, 6:4, Flam (ZDA) : Brichant (Belg) 1:6, 6:2, 6:1, 6:4, Fraser (Avstral) : Davies (VB) 6:2, 6:3, 1:6, 1:6, 6:2. Veliko, 24-urno avtomobilsko tekmovalje na znanem dirkališču v Le Mansu v Franciji, je letos dobila angleška dvojica Flockhart-Bueb, ki je na avtomobilu znamke Jaguar dosegla povprečno hitrost 183.217 km na uro. Tudi na naslednjih treh mestih so bili dirkači, ki so vozili avtomobile Jaguar. Na dirkališču v Monzi se pripravljajo avtomobilisti za veliko dirko na 500 milj. V poskusnih vožnjah so nekateri dirkači dosegli že zelo velike hitrosti. Amerikanec Pat O'Connor je s svojim avtomobilom Sumar Special dosegel povprečno hitrost 274.685 km na uro.

Tudi v partizanskih društvih pestro športno življenje

V okviru I. slovenskega festivala telesne kulture je Zveza »Partizan« Slovenije organizirala svoje prvo republiško prvenstvo v športnih panogah. To prvenstvo nam je pokazalo, da posamezna društva poleg redne vadbe posvečajo veliko pozornost tudi športu in o enostranski zastareli vadbi ni več govora. To nam potrjuje tudi precej zadovoljiva udeležba tekmovalcev in vrst, ki so se pomerile v 8 različnih športih, in sicer v košarki, odbojki, malem rokometu, nogometu, namiznem tenisu, streljanju, atletiki in kolesarstvu. Stadion Ljubljane, Svobode in Ilirije ter partizanska domača v Trnovem in Narodnem domu so bili prizorišča precej zanimivih tekmovalj in zagriženih borb. Ko ugotovljamo množično udeležbo — na atletiki je nastopilo 220 tekmovalcev, v odbojki 81 v 12 vrstah, v nogometu 132 v 12 enajstotricah, v rokometu nad 140 igralcev v 16 vrstah, v košarki okrog 70, pri streljanju uad 20 strelcev, v namiznem tenisu 46 in pri kolesarstvu 13 — moramo poudariti tudi zadovoljivo kvaliteto pri atletiki, malem rokometu in odbojki ter zelo solidno disciplino — kar je pri naših nogometaših sicer redkost — v nogometu.

Tekmovalja so bila po večini organizirana na turnirski način, tako da so slabša

moštva izpadla, boljše pa so se uvrstila v finale. Za organizacijo ni bila vsepovsod zadovoljiva in je treba grajati zlasti atletske sodnike, ki se niso udeležili tekmovalja — sodelovalo jih je le 18 in so le s težavo zmogli obilico dela ob tolikih tekmovalcih. Nasprotno pa je treba posebej poudariti, da so priskočili na pomoč organizatorjem funkcionarji posameznih športnih zvez s svojimi sodniki

Republiški prvaki »Partizana« so postali: o košarki (9 moštev) A-kategorija - člani: 1. Maribor, 2. Postojna, mladinci — 1. Novo mesto, 2. Postojna; B kategorija člani — Ljubljana — Moste, mladinci 1. Ljubljana-Tabor, 2. Murska Sobota.

o odbojki (12 moštev): A-kategorija člani: 1. Novo mesto, 2. Hoče, članice — 1. Novo mesto, mladinci: 1. Ravne, mladinke: 1. Ravne; B-kategorija — člani: 1. Ilirska Bistrica, 2. Sevnica, mladinci: 1. Kanal, 2. Črešnjevec, mladinke: 1. Kobariid.

o malem rokometu: A-kategorija člani: 1. Crnomelj, 2. Maribor, članice: 1. Crnomelj, mladinci: 1. Maribor, mladinke: 1. Crnomelj; B-kategorija člani: 1. Brežice, članice: 1. Koper, mladinci: 1. Maribor, 2. Crnomelj; mladinke: 1. Piran, 2. Crnomelj.

V nogometu: A kategorija člani: 1. Rače, 2. Kočevje; mladinci: 1. Kočevje, 2. Skofja Loka; B kategorija: člani: 1. Skofljica, 2. Vel. Lašče; mladinci: 1. Crnomelj 2. Raček.

V namiznem tenisu: A kategorija člani posamezno: 1. Uranič (Koč.) 2. Svoljšak (Skofja Loka); članice: 1. Jane (Koč.) 2. Campej (M. Sobota); mladinci: 1. Obravnič (Koč) 2. Sedelj (Lj. Sp. Šiška); Mladinke: 1. Istenič (Koč.) — Pari — člani: 1. Uranič — Koute (Koč.); članice: 1. Jane — Mravljje (Koč.); mladinci: 1. Turk — Obravnič (Koč.); mladinke: 1. Istenič — Pust (Koč.); B-kategorija člani — posamezno: 1. Ličof (Tolmin), 2. Beslič (Vrhniko); mladinci: 1. Toljat (Tolm.) 2. Roškar (M. Sobota); mladinke: 1. Rakun (Smartno ob Paki); pari — člani: 1. Bratuš — Ličof (Tol.); mladinci: 1. Brajčič — Goričnik (Smartno ob Paki).

V streljanju (posamezniki) — A kategorija člani: 1. Svetlin (Javornik) 159 krogov (Skofja Loka); članice: 1. Malovic (M. Sobota); B-kategorija-člani: 1. Malovic 171, 2. Meden (oba Koč.) 160; članice: 1. Sever (Medvode) 150, 2. Zarnik (Zel. M.) 120; mladinci: 1. Otrin (Jav.) 170 2. Cankar (Koč.) 131; mladinke: 1. Otrin (Jav.) 160.

V kolesarstvu: člani (4 kroge 24 km): 1. Lončar (Gomilsko) 1:00.02, 2. Solinec (G.) 1:01.32, moštva: 1. Gomilsko 3:06, 35, 2. Pobrežje 3:25.41; mladinci (6 km): 1. Karavončič (Pobrežje) 0:16,17 moštva: 1. Pobrežje.

V atletiki: člani 100 m: 1. Bižalj (Koč.) 11.6; mladinci: 1. Munim (Tol.) 11.7; 400 m: člani: 1. Kenik (Koč.) 53.3; 1000 m: člani: 1. Homan (Sk. Loka) 2:36.8; mladinci: 1. Barčkovnik (Duplje) 2:45.6; kopje: člani: 1. Sitar (Mrb) 45.92; mladinci: 1. Beve (Kranj) 43.15; krogla člani: 1. Cihal (Koč.) 13.76; mladinci: 1. Jemec (Bled) 13.88; daljina člani: 1. Turkar (Koč.) 6.19; mladinci: 1. Zure (N. mesto) 6.05; disk člani: 1. Azman (Duplje) 34.48; mladinci: 1. Klavara (N. G.) 32.81; ošina: člani: 1. Konzilija (Koč) 180; mladinci: 1. Pavlin (Naklo) 165; palica člani: 1. Titan (M. S.) 260 mladinci: 1. Pucelj (Koč.) 300 4 x 100 m: člani: 1. Kočevje 45.9, mladinci: Murska Sobota 48.5.

Zenske 100 m članice: 1. Svete (Podpeč) 15; mladinke Puc (Lj. Trnov) 13.2; 60 m članice: 1. Rath (Koč.) 8.8; mladinke: 1. Pristavec (Podpeč) 9.5; ošina članice: 1. Podgoršek (Zel. M.) 133; mladinke 1. Kotnik (Naklo) 141; daljina članice 1. Podgoršek (Zel. M.) 422; mladinke 1. Fon (Kobarid) 464; disk članice: 1. Skarabot (N. G.) 30.75; mladinke: 1. Loezj (N. G.) 29.86; krogla mladinke: 1. Kozmelj (N. G.) 11.31; kopje: članice 1. Skarabot (N. G.) 23.34; 4 x 60 m članice: 1. Franja 41.3; mladinke Nova Gorica 36, 1. (proga je bila dolga 260 m)

DAN PLAVANJA v Ljubljani

V petek dopoldne je bil na Kolesarji dan plavanja v okviru I. slovenskega festivala telesne kulture. Nastopalo je nad 90 mladincev in mladink v prsnem in prostem slogu, in sicer na 50 metrov. Nastopajoči so bili vsi člani ZPK Ljubljane, razen dveh mladincev »Ilirije« in dveh članov »Partizana«. Nastopila je tudi prva vrsta plavalne šole ZPK Ljubljane, žal pa je bil odziv Ilirije in »Partizana« premajhen. Kljub začetku sezone in kratkemu treningu so nekateri tekmovalci dosegali kar lepe rezultate: 50 m prsno mladinci: Cimperman 0:42.6, 50 m crawl mladinci: Ovsenik 0:32.6, 50 m prsno mladinke: Horvat 0:43.6, Bukovec (vsi ZPK) 0:45.0, 50 m crawl mladinke: Hočevar (I) 0:36.1, Roče (ZPK) 0:41.0.

BEARA NAJBOLJSI VRATAR

To že precej časa vemo, bi marsikdo rekel, saj Beara itak nastopa v večini tekem naše državne reprezentance. Toda, da je Beara leto najboljši vratar v zvezni nogometni ligi, govori tudi število prejetih golov na posameznih tekmah. Beara je na 17 tekmah prejel 14 golov, kar da količnik 0.823. Sledi mu Krivokuča z 9 goli na tekmah in s količnikom 1.000, dalje Kadovič (Dinamo) z 2 goloma na 2 tekmah in enakim količnikom, nato pa Ančič (Sara), Vulič (Hajduk), Vistič (Vojv) itd. Najslabše sta se uvrstila vratarja Sarajeva Tomanovič in Lokomotiv Brkljačič, ki sta prejela po 5 golov na 1 tekmi in imata količnik 5000.

Ljubljana in Olimpija bi se v češki ligi prav slabo plasirali

V vrsto mednarodnih prireditev v okviru I. slovenskega festivala telesne kulture moramo všteti tudi košarkarski turnir, na katerem so sodelovali češki klub Tatran iz Ostrave, zagrebška Lokomotiva, Olimpija in Ljubljana. Turnir je prvi dan vzbudil precej zanimanja in se je zbralo na stadionu v Šiški okrog 2000 gledalcev, toda zaradi povprečnega kvalitetnega nivoja tekem obisk drugi dan ni bil več takšen. Če podamo celotno oceno turnirja, moramo reči, da nas morda z malenkostno izjemo gostov iz Češke, ostala moštva niso zadovoljila, zlasti pa ne moštvo Ljubljane. Olimpija je nastopila brez svojih najboljših igralcev, Lokomotiva pa je po kvaliteti precej za ostalimi moštv.

Najbolj razburljivo je bilo pravzaprav finalno srečanje med Tetranom in Ljubljano. Gostje so spočetka ves čas vodili, nato pa so Ljubljancem pritisnili in začeli zmanjševati razliko. Polčas se je končal z zmago gostov, v drugem delu pa se je igra zaostrišla in sta bili moštvi zelo izenačeni. Igralci so delali precej osebnih napak in tako je proti koncu igre Ljubljana nastopala z večino rezerv. Tedaj so gostje zagospodarili in kar sipali koše domačim. K razburljivosti sta nekoliko pripomogla tudi sodnika J. Kavčič in Pecinič, od katerih je bil zlasti Kavčič precej na šibkih nogah.

Lepa je bila tudi tekma med Olimpijo in Lokomotivo ter Olimpijo in Tetranom, kjer so se Ljubljancem kar dobro upirali gostom. Na turnirju so zmagali zasluženo gostje, ki so prekašali ostala tri moštva. Ljubljana je bila tokrat le »senca« moštva iz tekmovanja v zvezni ligi, rezultati pa so bili takšni: Ljubljana : Lokomotiva 62:49 (28:31), Tatran : Olimpija 60:45 (34:22), Tatran : Ljubljana 81:72 (33:31), Olimpija : Lokomotiva 64:44 (28:20).

ZANIMIVO MNENJE

Izkoristili smo priložnost in se nekoliko pogovorili s češkimi gosti o vseh njihovih doživetjih ob tem gostovanju.

»Prav prijetno smo presenečeni nad vašim simpatičnim mestom. Počutilo se kot doma, ker so ljudje zelo gostoljubni.« se je začel razpletati razgovor s češkimi funkcionarji in njihovimi igralci. »Zlasti nas je prevzela vsežnost naravne okolice vašega mesta. Posebej pa moramo povedati, da so naredili globok vtis na nas zgodovinski dokumenti iz narodno osvobodilne borbe in občudujemo junstvo naših narodov.« Tako je povedal vodja moštva tov. Tajbert, ki je izrazil hkrati še željo, da bi se ta dva slovenska naroda s pomočjo športa ponovno bratsko povezala.

Ko smo zvedeli podrobnosti o tem klubu — v češki zvezni ligi je na 4. mestu, sestavljajo ga pa po večini študenti, tehniki in inženirji — smo se še zanimali, kakšen vtis so dobili o naših moštvih in igralcih na tem turnirju.

To nam je pojasnil trener inž. Souček takole: »Igra, ki so jo pokazala vaša moštva, ni najkvalitetnejša Ljubljana in Olimpija bi se uvrstili v naši ligi od 4. do 9. mesta. Zadovoljen pa sem z ostrino igre, ki našim igralcem manjka. Sicer moram reči, da je Ljubljana bolj borbeno in ima nekatero odlično posameznike, Olimpija pa me je zadovoljila z lepo kolektivno igro.«

Naslednji »napade« je veljal njihovemu najboljšemu igralcu in državnemu reprezentantu Kozaku. Le-ta je nastopil kot 17-letni mladenič prvič v državni reprezentanci CSR

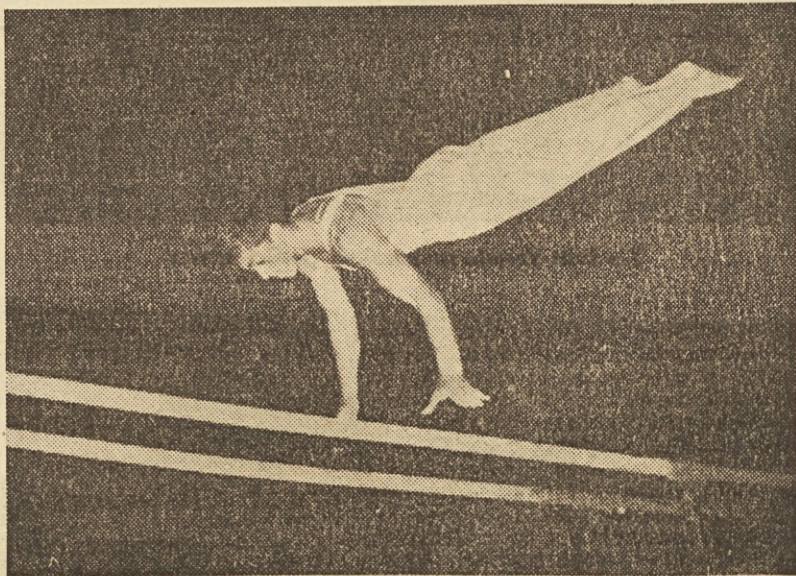
leta 1946 in je odlejal odigral zanj že 120 tekem. Po poklicu je profesor visoke šole za telesno vzgojo. Igra tudi odbojko, rokomet in nogomet. Star je 28 let.

Ker nas je zanimalo, kako je pri njih urejen sistem šolanja v telesni vzgoji, nam je povedal, da imajo v CSR študij telesne vzgoje na fakulteti in traja 4 leta. Študent postane po opravljenih izpitih profesor za telesno vzgojo na gimnazijah in sorodnih

šolah. Visoke šole za telesno vzgojo imajo v Brnu, Pragi, Olomouci in Bratislavi.

»In kako vam je ugajal turnir? Kateri igralci je po vašem mnenju najboljši. Nekateri vaši igralci so me presenetili s ostrostro in borbenostjo, najbolj pa mi je ugajal Zupančič, ki je zelo prodoren, hiter in odličen strelec.«

Gostje so bili torej zadovoljni, kar pa ob tem turnirju tudi veliko pomeni. T. B.

Na večerajšnji akademiji je mimo ostalih športnikov spet navdušil Miro Cerar v svojo vajo na bradlji

Našim odbojkarjem manjka predvsem vigranost

V sredo in četrtek je bil v Ljubljani odbojkarški turnir moških reprezentanc Srbije, Slovenije A in Slovenije B (ki je sicer nastopala pod imenom Ljubljana, pa so jo sestavljali igralci iz različnih klubov Slovenije). Zal niso prišli gostje iz Prage, ki imajo trenutno svoje prvenstveno tekmovanje.

Posamezne tekme so bile dokaj kvalitetne in razburljive, najbolj pa finalna tekma med Srbijo in Slovenijo A. Slovenci so slavili tesno, toda zasluženo zmago, kajti z izkušeno igro in z nekaterimi rutimiranimi igralci so Srbe — ki niso nastopili s svojimi najboljšimi močmi, prisilili h kapitulaciji. Pri naši reprezentanci pa smo opazili, da ji manjka vigranost in so izstopali v igri le bolj posamezniki, kot ing. Škerbinjek. Naglič in v nekaterih trenutkih Sivka. Pri igri v polju je bil Naglič skoraj nenadkriljiv. Prav bi bilo, da bi ta reprezentanca po možnosti večkrat trenirala skupaj, kar bi se potem na nastopih precej poznalo. Tudi »mladim« velja nekaj pripomniti: njim manjka predvsem

izkušnost in solidna igra v polju. Imajo sicer nekaj tolkačev, ki pa tudi niso vselej zanesljivi. Zato ni nič čudnega, če je ta reprezentanca klonila proti Srbiji in Sloveniji A.

In Srbi? Edini, ki nam je ugajal, je bil Živković s svojimi izrednimi streli in zelo nevarnimi servisi. Ostali igralci so bili povprečni.

Tekme so se zaključile takole: Ljubljana : Olimpija 3:1 (12:15, 16:14, 15:13, 15:8), Srbija : Slovenija B 3:1 (15:2, 15:12, 7:15, 15:9), Slovenija A : Srbija 3:2 (14:16, 15:9, 15:5, 15:15, 15:12), Slovenija A : Slovenija B 3:0 (15:5, 15:12, 15:4). T. B.

Po razburljivih tekmah je zmagala Svoboda

Ljubljana, 30. jun. Rokometni klub Svoboda je prav dobro izkoristil priložnost ob prihodu športnikov na paradno v Ljubljano. Organiziral je ženski turnir v malem rokometu, ki ga lahko ocenimo kot najkvalitetnejšega, saj so na njem nastopile vrste člana zvezne lige Branika, republiškega prvaka Svobode, drugoplasirane Drave in vrsta Svobode II.

Turnir se je začel že zjutraj in je trajal čez 13. uro. Zato je bil seveda nekaj naporen, ker so vrste igralce največji vročini. Nič čudnega, če so bile zadnje tekme nekoliko slabše.

Najbolj zanimiva je bila vsekakor tekma med Dravo in Svobodo, kjer je Svoboda le s težavo premagala borbeno Ptujčanke. Zmagovalna vrsta Svobode ni zaigrala tako, kot bi morala tik pred kvalifikacijskimi tekmami. Očividno je treba dekletom zaradi tega vsaj do odhoda v Varazdin ali Novi Sad, kjer bodo rodelovale v kvalifikacijah, nekaj odmor.

Rezultati in lestvica: Svoboda I. : Svoboda II. 10:2 (4:1), Drava : Branik 4:3 (1:1), Branik : Svoboda II. 5:1 (3:0), Svoboda I. : Drava 3:2, (0:0), Drava : Svoboda II. 3:1 (2:0), Svoboda I. : Branik 6:3 (2:2).

Svoboda I.	3	3	0	0	19:7	6
Drava	3	2	0	1	9:6	4
Branik	3	1	0	2	10:11	2
Svoboda II.	3	0	0	3	4:18	0

NEKAJ SUPERLATIVOV:

Najboljše strelke: Palčič (Sv. I) 7, Siker (Br) 6, najboljša igralke: Palčič (Sv), Kragelj (Dr), Siker (Br), Samardžija (Sv. II), najboljša vratarka: Toplak (Dr), najboljša tekma: Drava : Svoboda I, najbolj razburljiva tekma: Svoboda : Branik, najboljši sodnik: Breznik, najbolj nervozen: trener Drave, najbolj hladnokrven: trener Svobode, največje presenečenje za rokometarje: obisk »pravega« novinarja na turnirju. T. B.

Tekmovanje za pokal FLRJ V Ljubljani sta bili odigrani tekmi v malem rokometu za pokal

Namesto krepke zmage - poraz

Ljubljanski Krim se na moč resno pripravila na kvalifikacijske tekme za vstop v consko nogometno ligo. Zato je v torek izkoristil priložnost in odigral na svojem igrišču tekmo z enajstoro zveznega ligaša Spartaka. Zanimanje je bilo veliko in zato se je zbralo na igrišču več kot 1000 gledalcev. Po hudem porazu Subotičanom v nedeljo smo pričakovali, da bo tudi solidno Krimovo moštvo krepko obračunalo z njimi. Igra je sicer ves čas kazala na to, saj so Krimovci Spartakovce »vozili« po mili volji in imeli nešteto priložnosti za dosego gola. Pokazala pa se je spet huda hiba — neučinkovitost Krimovega napada. Tako je uspelo Spartaku zmagati z edinim golom, ki ga je dosegel Marović v 81. min.

S Krimovo igro v polju smo bili zadovoljni in lahko rečemo, da bo marsikateri nasprotnik pred njim klonil, saj je Spartak nastopil le z nekaj rezervami, sicer pa s standardnimi člani svojega prvega moštva. Mnenja pa smo, da bo moral trener Krima narediti še nekaj izprememb. Zlasti slab je bil Marjanovič, pa tudi ostali napadalci, ki imajo manjkalo kondicije. Zatorej še več skrbnejših priprav in resne vadbe!

Naloga Krima bo tem težja, ker je njegova usoda odvisna od tega, če se bo Split uvrstil v zvezno ligo ali ne. Če do tega ne bo prišlo, potem bo moral Krim — v primeru, da bo zmagal nad Orientom ali Pulo, igrati še naslednji kvalifikacijski tekmi z zmagovalcem srečanj med

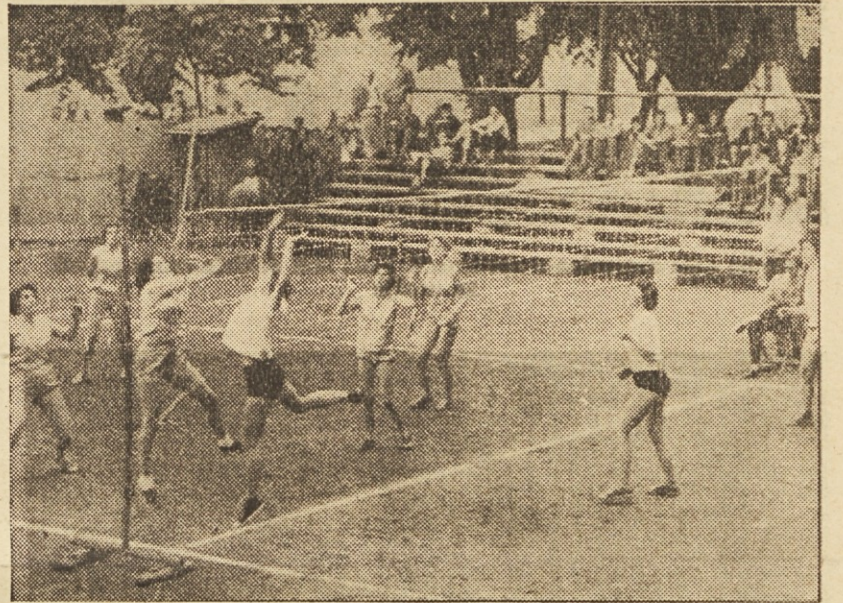
Dalmatincem iz Splita in Segesto iz Siska. Položaj za Krimovce ni ravno rožnat, čeprav je Split najresnejši kandidat za vstop v zvezno ligo, ker je doslej igral dve tekmi zaporedoma zunaj in v eni zmagal, sedaj pa igra po vrsti tri tekme doma. T. B.

SLOVENSKI ROKOMETASI V KVALIFIKACIJAH

V petek se bodo začele kvalifikacijske tekme rokometarjev in rokometaric za vstop v zvezno ligo. To tekmovanje bo za Slovence tembolj zanimivo, ker na njem sodelujejo med moškimi Branik iz Maribora ter ljubljanski Odred, med ženskami pa Svoboda iz Ljubljane. Tekme bodo 5., 6. in 7. julija, za moške v Skopju, Banja Luki, Mariboru (kjer nastopa Branik) in Leskovcu (kjer bo igral Odred), za ženske pa v Varazdinu ali Novem Sadu. Največ možnosti za vstop v zvezno ligo ima Odred, medtem ko pri ženskah moči nasprotnic Svobode niso znane.

Okrajno prvenstvo »Partizana« v atletiki

Kropa, 30. jun. Danes je bilo zaključeno letošnje okrajno prvenstvo partizanskih društev Gorenjske. Sodelovalo je 200 atletov in atletinj. Organizacija je bila odlična, prehodni pokal Okrajne zveze »Partizana« — Kranj pa sta osvojili ekipi iz Škofje Loke in Kranja. V ostalih disciplinah so zmagali člani partizanskih društev iz Bleda, Tržiča in Kranja. Virnik

Odbojkarice Ljubljane in Olimpije so se pomerile v okviru festivalnega turnirja. Zmagale so igralke Ljubljane

EDINO MITIC IN BOSKOV STA ZADELA

Tekmovanje v zvezni nogometni ligi je za nami. Državni prvak je Crvena zvezda, iz lige pa sta izpadla Sarajevo in Lokomotiva. Na to sicer mnogi niso računali, vendar so bila kapetanom ligaških enajstoric že v februarju postavljena v anketi vprašanja, kdo bo letošnji prvak in kateri moštvi bosta izpadli iz lige. Mnenja so bila tedaj različna, kapetan Crvene zvezde Mitič in Vojvodine Boskov pa sta tedaj dejala takole: »Iz lige bosta izpadla Sarajevo in Lokomotiva, državni prvak bo Crvena zvezda, vrstni red prvih 5 najboljših moštev na lestvici pa bo: Crvena zvezda, Vojvodina, Hajduk, Partizan in Dinamo.«

Zanimivo je, da je ta prognoza držala pri obeh povsem točno in morda ne bi bilo napadno, če bi strokovnjaki Mitič in Boskova v zvezi z našim nogometom povprašali še za kakšno prognozo ali pa nasvet...

Naročajte se na „POLET“

Vrhunec petkove akademije točka prof. Vazzazove

V petek zvečer je bila na sporedu prva akademija v okviru prireditev I. slovenskega festivala telesne kulture. Okoli 1000 gledalcev se je zbralo na Taboru, kjer smo videli 14 točk. Nastopala so izključno partizanska društva.

Prvi dve sestavi sta bili za pionirke. Kralj Marjanca s Tabora je prikazala vaje z obroči, Gjørkeš Marija iz Murske Sobote pa vaje pionirk s sončniki. V tretji točki — »Ritmični tango« — so nastopile mladinke iz Kranja (avtorici Ažmanova in Stukecova). Nato so prikazali na telovadišče mladinke Tabora, ki so izvedli točko Nika Ogrina — hkratne preskoke čez dve kozli. Naslednja točka — vaje članice — je bila prav dobra, tako po sestavi, kot po izvedbi (avtorica Trogar Pavla). Nato je Taborjan Mesarič izvedel s svojo skupino proste vaje članov, za njim pa so spet nastopile mladinke iz Strazišča pri Kranju (avtor Meta Oblakova) z vajami na dveh klopah. Stiri mladinke iz Brežje so prikazale valček z lampiončki (Vebke Marija), Majda Gorjova pa je demonstrirala ritmične vaje članic.

V deseti točki sporedu so pripadniki »Partizana« iz Markovcev pri Ptujju nastopili s folklornimi plesi in vzbudili mnogo navdušenja, nato pa smo videli vaje mladink z žogami in obroči (Bezjakova Irena iz Murske Sobote). Dvanajsta točka je bil nastop vrhunskih slovenskih telovadcev in telovadk na orodju. Moški so imeli konja z ročaji, dekleta pa gred. Naša izbrana slovenska reprezentanca (Težak, Senica, Kokole, Vrenko, Lesjak, Trugar, Urbanc, Skaza in Cerar) je pokazala prav lepo znanje, seveda pa je bil zvoza nenadkriljiv državni prvak Miro Cerar, ki je za svoje bravurozne vaje na tem težkem orodju požel zasluženi aplavz gledalcev.

V predzadnji točki so nastopile članice društva Celje-Gaberje, ki so pokazale ritmične vaje (sestava tov. Milke Kovar) (Nadaljevanje na 6. strani)

Vsi so bili navdušeni

V soboto zvečer so se tisoči in tisoči gledalcev ob mraku zgrinjali proti letnemu telovadišču v Tivolju. Na sporedu je bila še druga festivalna akademija, le da so tokrat — za spremembo od petka, ko so na Taboru nastopali izključno pripadniki »Partizana« — družno sodelovali športniki in telovadci, razen tega pa še gojenci Višje šole za telesno vzgojo in gasilci z Barja.

Točno ob 20.30 se je pričel program, ki je obsegal 15 točk. Popoldanska vročina, ki je zajela ljubljanske ulice, se je ob mraku umaknila in tako je bilo na telovadišču prav prijetno. Mnogi gledalci — bilo jih je okoli 6000 — so napolnile vse dvignjene prostore na telovadišču, vsak si je skušal najti prostor, s katerega bi čim bolje videl.

Ko je malo pred 21. uro prišel na telovadišče še predsednik republike tov. Tito s svojo soprogo in spremstvom, je med gledalci nastalo navdušeno ploskanje. »Tito je spet tude, je šlo od ust do ust. Vsak se je počutil srečnega, da je predsednik republike znova prišel med telovadce. Nastopajočih se je sprva lotila rahla trema, češ, kaj bo, če ga sedaj kaj polomimo. Toda trema se je tako umaknila odločnosti. Vsak je na tilhem sklenil, da bo napel vse sile in nastopil čim lepše. In res lahko trdimo, da so v tem vsi uspeli, saj tako lepe akademije že dolgo nismo videli.

Prireditelj je izbral program res skrbno, tako da je lahko vsakdo prišel na svoj račun. Ze dejstvo, da so nastopali skupaj pripadniki športnih in partizanskih društev, je hvale vredno. Program je s tem postal pestrejši, marsikateri gledalec iz najbolj oddaljenih krajev Slovenije je videl izvajanja naših najboljših športnikov in se je lahko na lastne oči prepričal, kako visoko telesno zmogljivost lahko doseže človek z redno in vztrajno vadbo.

Težko je reči, katera točka nam je bila bolj všeč. Videli smo vrsto uspešnih akade-

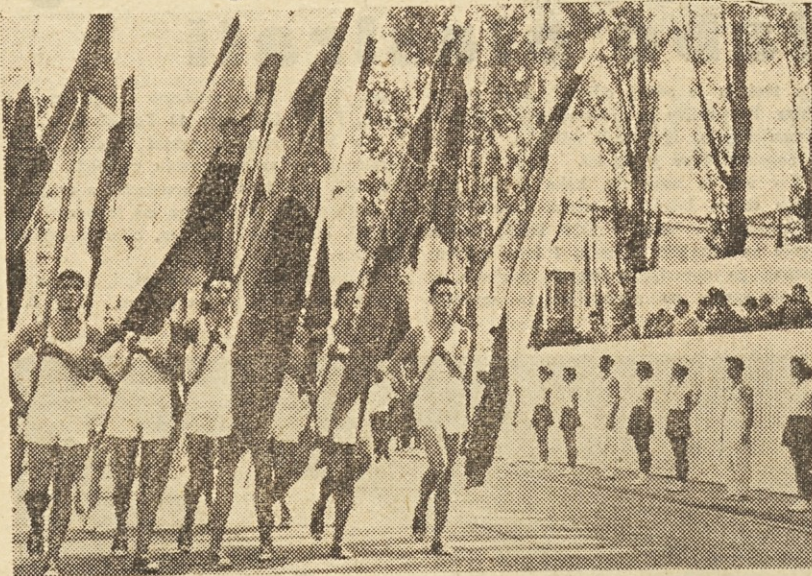
mijskih sestav iz partizanskega repertoarja, ki so ga pripravili vadiitelji Iskra Franc (Javornik), Kobajeva, Lorigerjeva, Turkova, Težak, Pavličeva (vsi Maribor) in Zavadalova (Ptuj). Vse točke so bile dobro sestavljene in tudi lepo uvečbane. Navdušili so nas tudi rokoborci, še bolj pa judoista Maček in Skraba, ki sta pokazala mačjo spretnost v tem japonskem športu. Tudi težkoletci — dvigalci uteži — so poželi viharno odobravanje, zlasti državni prvak Dolenc, ki je izenačil absolutni državni rekord s 140 kg. Neumorni sabljaški delavec tov. Cvetko je predstavil vrsto sabljačev »Partizana« Tabor, ki so pokazali šolo sabljanja. Ko je predsednik Tito videl sabljače, se je še bolj razvil, saj je bilo sabljanje v mladosti njegov najljubši šport. Na moč všeč so nam bili tudi gojenci Višje šole za telesno vzgojo, ki so pokazali svojo spretnost v akrobatski in skoku v višino. Seveda tudi tokrat ni šlo brez najboljših slovenskih orodnih telovadcev in telovadk, ki so nastopili na bradlji oziroma na dvovišinski bradlji. Vsi so pokazali lepe vaje, predvsem pa so se izkazali Urbanc, Skaza in zlasti še naš državni prvak Miro Cerar. Lep program so zaključili gasilci z Barja. Člani in članice prostovoljne gasilske čete so prikoračili na telovadišče in izvedli proste vaje, ki jih je zložil inž. Lindtner. Nekateri so bili v gasilskih uniformah in s plamenicami v rokah, drugi pa v navadnih delovnih oblekah. V svoji simbolični točki so prikazali delo na polju. Prof. Drago Ulaga in tov. Pero Pavšič sta preko zvočnikov vse točke dobro spremljala s komentarji in ustreznimi pojasnili.

Nekaj minut pred 23. uro je bilo akademije konec. Tisoči gledalcev so se zadovoljno razhajali na svoje domove, vsem, predvsem vodnikom v podeželskih društvih, pa je bila ta prireditelj lepo doživetje in nova vzpodbuda za še vztrajnejše delo na področju telesne kulture.

Pionirji in pionirke so prinesli maršalu Titu šopke rož

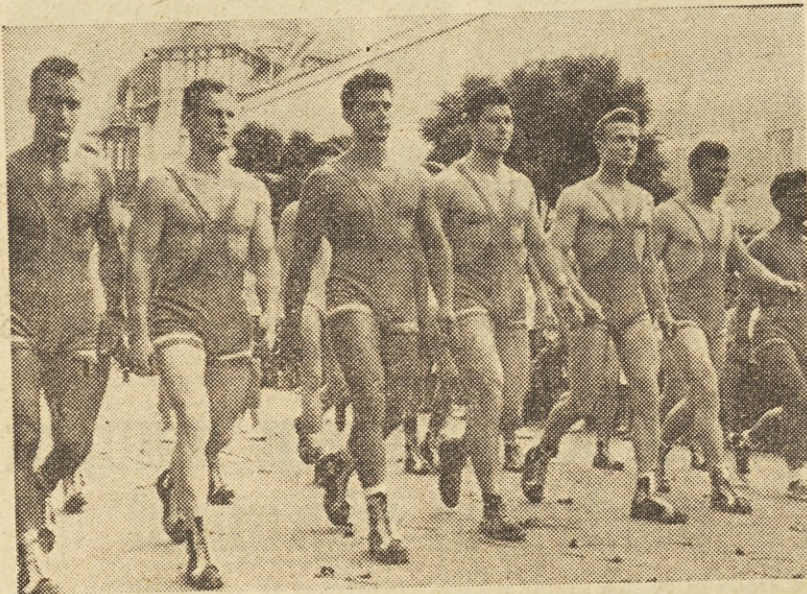
Fotoreporter »Poleta« na festivalu

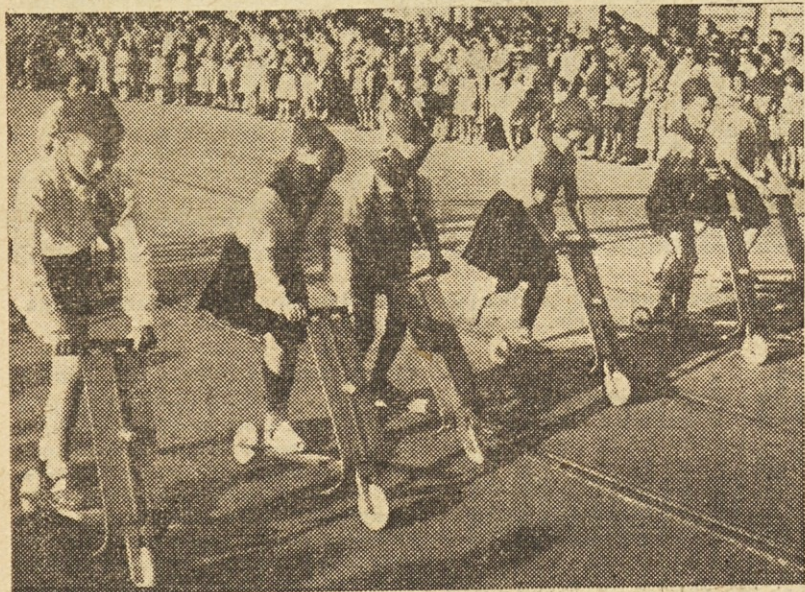
Na čelu parade so korakali nosilci zastav

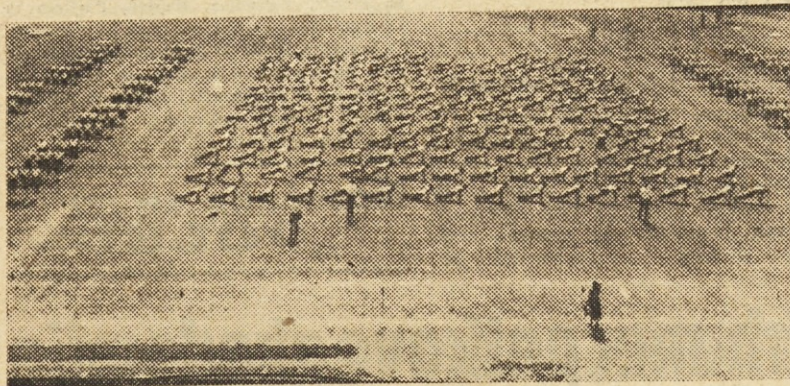
Če bo naša domovina v nevarnosti, bodo tudi dekleta znaša prijeti za orožje

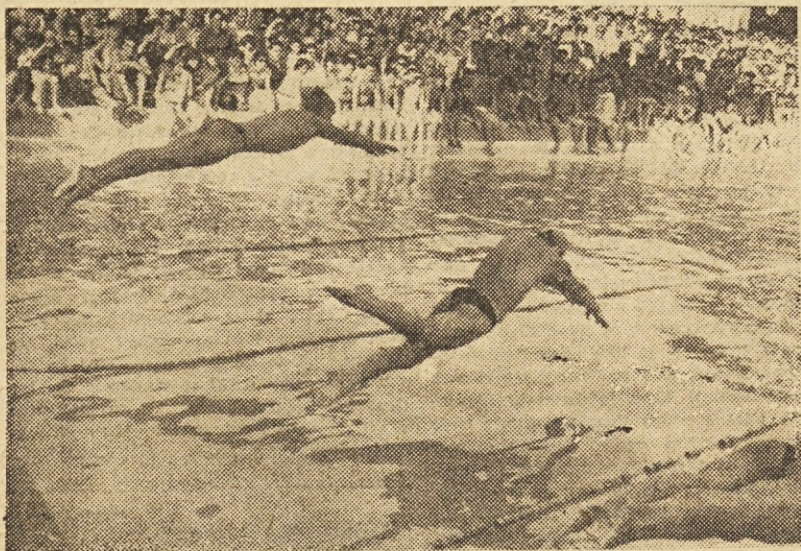
Poleg ostalih športnikov so v paradi korakali tudi »močni fantje« — najboljši slovenski dvigalci uteži in rokoborci

Zgodaj se mora učiti, kdor hoče dobro znati. Ti pionirji, ki so danes mojstri samo na skiri, bodo nekoč prav gotovo dobri šoferji

Starejši člani in članice so pokazali res strumno izvedbo

Start članov na 100 m prosto, kjer je zmagal Nikin

Vrhunec petkove akademije - točka prof. Vazzazove

(Nadaljevanje s 5. strani)

čičeve). Zaključna točka pa je bil višek akademije. Prof. Jelica Vazzazova je z mladinkami in članicami prikazala svojo točko, s katero bo nastopila na letošnji Gimnastradi v Zagrebu. Skoraj 18 minut dolga sestava (tolikšno dolžino namreč terjajo mednarodni predpisi za nastop na Gimnastradi) je zares edinstvena kompozicija, kakršnih ne vidimo vsak dan. Nastopajoče izvajajo vaje s kolebnicami, skladba je polna finih in estetskih gibov, zraven pa še fiziološko pravkrepro izdatna (ponavljajoči se poskoki, vzkoki z obrati itd.).

Če na splošno ocenimo akademijo, lahko rečemo, da je na terenu živo zanimanje za akademijske sestave, predvsem med ženskimi oddelki. Mnoga imena avtorjev so se prvič pojavila na tako pomembni prireditvi republiškega značaja, (Kraljeva, Ogrin, Mesarič, Gjörkešova, Oblakova, Vebletova). Zato ni bojazni, da bo ta zvrst naše telesne kulture izumrla. Vendar bi morali istočasno poudariti, da smo pogrešali pri večini točk tisto skrbno »pilo«, ki mora odlikovati vsako akademijsko sestavo. Nekaj drugega je za množične nastope, kjer se med tisoči in tisoči kak napačen gib izgubi. Vse drugače pa je pri teh sestavah, kjer nastopa običajno pet, šest, osem ali največ deset telovadcev. Vsako najmanjše neskladje je takoj opazno. In tega je bilo na petkovi akademiji kar precej. Se najlepše sta bili uvežbani točki Pavle Trogarjeve in Jelice Vazzazove, vendar tudi pri tej zadnji, pravzaprav elitni točki sporeda, ni šlo čisto brez spodrslijave. Zato drugič raje manj točk, pa tiste dovršeno uvežbane.

P. I.

Za naše plavalce prezgodaj Pelc, Poljanšek in Horvatova edini zmagovalci za Slovenijo

Ko smo v petek zvečer po tekmi Srbija : Slovenija razpravljali s trenerji srbske reprezentance o težavah v našem plavalnem športu zaradi pomanjkanja zimskih bazenov, je tov Mirković dejal takole: »Pri nas v Srbiji se dogaja, da dosegajo plavalci najboljše rezultate prav v mesecu maju ali juniju, ko zaključujemo zimsko sezono. V Beogradu nastopi s poletjem problem treninga v letnem kopališču.« Tako smo se srečali z reprezentanco Srbije ob precej neprikladnem času, prav takrat, ko oni po večmesečnem neprekinjenem zimskem treningu dosežejo zelo dobro formo, medtem ko so naši tekmovalci šele na začetku treninga.

KLJUB IZREDNO TEŽKEMU BAZENU — NEKAJ DOBRIH REZULTATOV

Nesporno je dejstvo, da našim tekmovalcem primanjkuje treninga. Gledali smo lepe borbe, toda v veliki večini primerov smo videli, kako so naši tekmovalci pridobljeno prednost v zadnjih metrih izgubljali. S finišem, kakršnega smo videli pri Nikinu, Djordjeviću, Kostiću in drugih se lahko postavijo le tekmovalci, ki imajo za seboj dolgo vrsto kilometrov ostrega treninga.

Nastopa v izredno težkem Ilirijanskem bazenu so se bali vsi tekmovalci, tako srbski kot naši. Ta bazen, ki je med vsemi plavalci priznan kot »najtežje« tovrstni objekt v državi, je postal trepet vseh tekmovalcev in obenem »grobnica« dobrih rezultatov. Spomnimo se le nekaj let nazaj, da n. pr. v tem bazenu še ni bil zabeležen rezultat pod 5 minut na 400 m prosto, čeprav se je v njem zvrstilo že nekaj plavalcev svetovne vrednosti, da je svetovnemu rekorderju Janyju uspelo le za nekaj desetink sekunde plavati pod 1 minuto na 100 m prosto in podobno. Če upoštevamo vsa ta dejstva, potem moramo biti z nekaterimi rezultati kar zadovoljni, čeprav na prvi pogled ne kažejo visoke vrednosti.

TRI PREPRIČLJIVE ZMAGE IN NEKAJ SVETLIH TOČK

Po tretji točki plavalnega sporeda je Slovenija vodila s petimi točkami razlike. Za seboj smo imeli dve blesteči dvojni zmagi. Pelc in Zrimšek ter Horvatova in Breskvarjeva so zbrali za Slovenijo dvakrat po osem točk. Pelc je takoj po startu prevzel vodstvo in na 100 m obrnil s prednostjo treh metrov, v zadnjih metrih pa so mu moči začele popuščati in Zrimšek se mu je nevarno približal. Nič manj ni navdušila gledalce točka 100 m metuljček za ženske, kjer je s precejšnjim naskokom zmagala Horvatova, še bolj pa so bili presenečeni nad izredno borbenostjo mlade pionirke Breskvarjeve, ki je osvojila drugo mesto. Med naše uspehe moramo šteti še točko 200 m metuljček za moške, kjer sta oba srbska plavalca do 100 m nudila

dokaj resen odpor našemu Poljanšku, po obratu pa je le-ta začel razdaljo vidno povečavati in prispel na cilj v času, ki bi bil v ugodnih pogojih znatno pod 2:50.0. Med uspešne slovenske reprezentante moramo prišteti še mladega Brinovca, ki je dosegel v borbi z dvema državnima prvakoma na 400 m zelo dober rezultat. Koemur se je v zadnjih metrih pred ciljem zapletel v progo in tako izgubil drugo mesto. Tomiškova državni prvakinji Matekalovi ni mogla nuditi resnejšega odpora, vendar je dosegla za začetek sezone dober rezultat. Med gosti je seveda najbolj ugajal državni prvak na 100 m prosto Stevan Nikin, medtem ko je moral Djordjević prepustiti prvo mesto svojemu klubskemu tovarišu. Obe reprezentanci sta sicer nastopili okrnjeni, srbska brez Skanate in Mežnarjeve, slovenska pa brez Konciljeve.

V waterpolu je zmaga Srbije nekoliko previsoko izražena v golih, saj je bila igra v polju dokaj izenačena. V vratih srbske reprezentance je bil rezervni

M. P.

Dolge, dolge so bile vrste mladink in članic

Slovenski tenis napreduje

Po festivalskem turnirju in pred republiškim prvenstvom

Teniški igralci so v okviru festivala odigrali zanimiv četverboj republiški, ki so se ga mimo dveh reprezentanc Slovenije udeležili tudi zastopniki Vojvodine in Hrvatske. V Ljubljani se je tako zbralo nekaj odličnih zastopnikov belega športa: v hrvatskem moštvu sta igrala prvak LRH Rizvanbegović in Davis cup igralec Keretić, »zvezdi« Vojvodine pa sta bila Beograjčana Nešić in Todorović, ki sta okrepila vojvodinsko reprezentanco.

Kljub tako močni zasedbi pa je na turnirju zmagala A reprezentanca Slovenije. Zmagala je popolnoma zaslužno. Slovenci niso imeli le najbolj enotne ekipe, marveč tudi odličnega — če ne najboljšega — posameznika. Za slovenskega prvaka Skulja je bil ta turnir zares pomemben. Premagal je Rizvanbegovića in Nešića in ima sedaj vse možnosti — seveda, če bo še naprej v taki formi — za plasma med desetorico najboljših Jugoslovanov. — Ostali — Suhar, Pucihar in Čebular pa so tudi premagali igralce z jugoslovanske lestvice (Todorović 15., Miletić 19., Serfezi) in imajo sedaj dobro osnovo za še boljše rezultate. Uspešen je bil tudi mlajši Skulj, ki je z zmago proti Todoroviću opozoril nase.

Rezultati četverboja: Slovenija A : Vojvodina 5:1, Hrvatska : Slovenija B 5:1, Slovenija A : Hrvatska 4:2, Slovenija A : Slovenija B 6:0, Vojvodina : Slovenija B 5:1, Vojvodina : Hrvatska 5:1.

Vrstni red: 1. Slovenija A, 2. Vojvodina, 3. Hrvatska, 4. Slovenija B.

IN SEDAJ — REPUBLISKO PRVENSTVO

Pravzaprav zanimivo: Ljubljana je bila vrsto let brez pomembnejšega teniskega dogodka, sedaj pa se vrstijo drug za drugim. Po festivalnem turnirju in dvobojih zvezne lige še republiško prvenstvo posa-

Mariborske novice

»Partizan« Tezno je preteklo nedeljo na lepo okrašenem stadionu Kovinarja priredil telovadnj nastop, ki je obsegal 15 uspešnih točk. Sodelovalo je okoli 700 pripadnikov društva in šol. Na nastopu je društvo razvilo tudi svoj prapor. Med pestrim telovadnim nastopom so izvedli tudi več atletskih točk, v katerih so se posebno izkazali pripadniki »Partizana« MTT Melje.

Teniška šola Branika bo tudi letos že devetih številnim dečkom in deklicam dala zdravo podlago za udejstvovanje v lepem teniskem športu. Uvod v »belo umetnost« bodo mladim bodočim mušketirjem posredovali izkušeni starejši člani kluba. Kakor vsako leto, bo tudi letos vodil teniško šolo poseben odbor, sestavljen iz rudičeljev gošincev šole in odbornikov TK Branika.

Na teniskih igriščih TK Aluminij v Kidričevem je bil v četrtek prijateljski dvoboj med domačimi igralci in člani Branika iz Maribora. Igre so bile prav dobre in so pokazale, da so teniški igralci obeh klubov solidno pripravljene za bližnje prvenstvo Slovenije.

Okrajni strelski odbor Maribor bo za praznik 4. julija izvedel pohod strelskih patrol k spomeniku padlih borcev pri Mariborski koči na Pohorju. Po komemoraciji in položitvi vencev bo ekipno tekmovalje z vojaško puško na 100 m za prehodni pokal. Okrajnega odbora Zveze borcev v Mariboru.

Na tradicionalnem moštvenem teniskem turnirju, ki ga vsako leto prireja Akademski klub v Grazu za prehodni »Spelitov pokal«, bosta letos sodelovala tudi Branikova igralca Lovrec in Toš.

meznikov, ki bo od 5. do 7. julija na igriščih pod Cekinovim gradom. Predvidoma bodo na startu vsi najboljše slovenski igralci in bo torej turnir zanimiv od začetka do konca. Novost bo ponovna uvedba B kategorije, razen tega pa bodo v vseh skupinah igrali še dodatne tekme za določitev od 1. do 8. mesta (pri članih celo od 1. do 16. mesta). Favoriti v posameznih skupinah so A. Skulj pri članih, T. Lovrečeva pri članih, B. Horvat pri mladincih, H. Lovrečeva pri mladinkah.

SKULJ V DRŽAVNI REPREZENTANCI

Aleksander Skulj je tekmoval tudi v državni reprezentanci v dvoboju mladih z Zahodno Nemčijo. To je bil že drugi nastop slovenskega prvaka v dresu z državnim grbom.

Hrvatje so bili boljši

V sredo zvečer se je v Narodnem domu začel medrepubliški namiznoteniški turnir. Sodelovale so ženske in moške reprezentance Hrvatske, BiH, Slovenije-A in Slovenije-B. Na turnirju žal niso nastopili reprezentanti Srbije, ki bi verjetno mnogo prispevali h kvaliteti turnirja.

Prvi sta se pomerili reprezentanci Slovenije in BiH. Igralci BiH, ki so večinoma še zelo mladi, niso bili kos razigranim domačinom in so srečanje izgubili z 0:5. Prav tako je bila uspešna tudi ženska A-representanca Slovenije s 3:1. V drugem dvoboju sta se pomerili reprezentanci Hrvatske in Slovenije-B, končni rezultat je bil 5:3 v korist Hrvatov. Hrvati so igrali brez Dolinarja, ki je prispel šele v četrtek zjutraj, ko je bil na sporedu srečanje med Hrvatsko in BiH. Reprezentanca BiH je tudi to srečanje izgubila z 0:5. V srečanju med Slovenijo-A in Slovenijo-B je bila zelo zanimiva igra med Tomažičem in Tigermanom, ki se je končala z 2:1 v korist Tigermana.

Tomažič porazil Dolinarja

Maloštevilne gledalce, ki so v četrtek zvečer prišli v Narodni dom, je najboljše zanimalo, kako bo igral naš državni reprezentant Dolinar. Ze pred nastopom nam je Dolinar dejal, da ne ve, kako bo igral z našimi igralci, ker od nastopa v Moskvi ni več igral. Pa vendar smo mislili, da mu naš igralec Tomažič ne bo delal preglavic. Ze po prvih servisih pa se je videlo, da Dolinarju res ne »gre«. Tomažič se je po prvi nervozi zbral in zmagal z 2:1. Lepa in zelo borbena igra je bila med Podobnikom (S) in Hrbudom (H), v kateri je Podobnik sicer izgubil z 2:1, vendar bi bil lahko rezultat obraten, če bi Podobnik v zadnjih udarcih izbral drugo taktiko. Mladi igralec Hrbud, ki je bil, mimogrede povedano, tudi na turnirju v Moskvi, je bil eden najboljših igralcev na turnirju.

Srečanja so se končala takole — **moški:** Slovenija-A : BiH 5:0, Slovenija-B : Hrvatska 3:5, Hrvatska : Slovenija-A 5:2, BiH : Hrvatska 0:5, Slovenija-B : Slovenija-A 1:5, Slovenija-B : BiH 5:1, **ženske:** Hrvatska : Slovenija-B 3:0, BiH : Hr-

V-nedelio dirke na Jezersko

Prihodnji mesec bo v Ljubljani zlet slovenskih modelarjev. Udeležilo se ga bo 20 Kranjčanov, ki bodo nastopili s 40 najboljšimi modeli. Kranjski modelarji se za ta zlet marljivo pripravljajo in je te dni v njihovih prostorih na moč živahno.

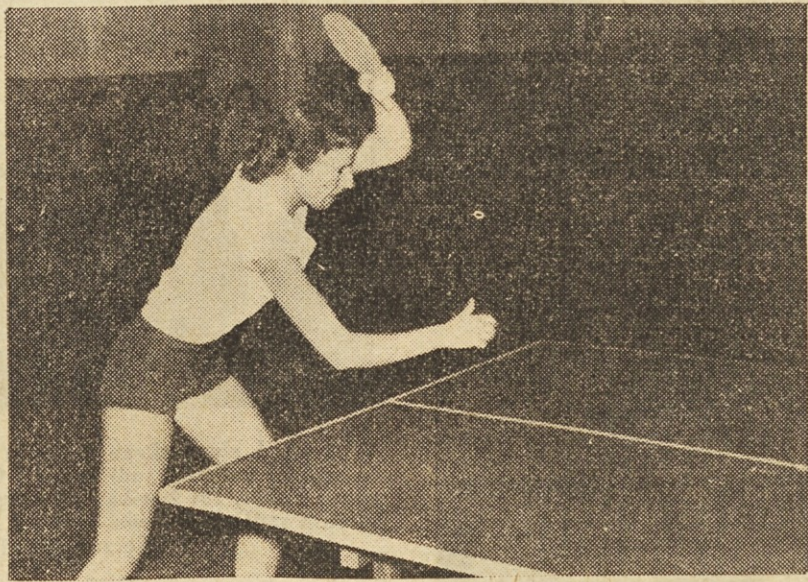
To ni uspeh samo za igralca, marveč za ves slovenski tenis, ki vendar polagoma napreduje. Posebno viden je napredek letos, ko so se razmere toliko izboljšale, da je na voljo dovolj žog. Če bi bilo v klubih še več sredstev...

OLYMPIA IN LIGASKO TEKMOVANJE

V zahodni zvezni teniški ligi je stanje še povsem odprto. Jasno je le, da je Branik četrti, zagrebški Borac pa bo moral kot peti igrati kvalifikacije za obstanek v ligi. Olympia je izgubila z Jugomontažo 2:5, ima pa še vedno možnost z uspehom proti ZTK doseči plasma v finale. Stanje v ligi je trenutno tako: Jugomontaža 4 (2 tekmi), ZTK 2 (1), Branik 2 (3), Olympia 0 (1), Borac 0 (2). E. B.

»Slovinci nimate ofenzivnega igralca«

Tako nam je rekel Zarko Dolinar, ko smo ga prosili, naj nam pove svoje mnenje o slovenskih igralcih. »Spominjam se, da ste pred vojno imeli Slovenci zelo dobre igralce, saj jih je nekaj vedno bilo med prvo dvanajstoroico najboljših v državi. Vzrok temu, da Slovenci v jugoslovanskem merilu ne predstavljate tega, kot včasih, je verjetno v tem, da nimate med seboj kakšnega vrhunškega igralca, ki bi ta šport znal tudi popularizirati. Vaše igralce sicer ne poznam dobro, v kolikor pa jih, pa mislim, da so vsi premalo ofenzivni in se posebno v igri z močnejšimi spuščajo predvsem v obrambo.« P. A.

V hrvatski ekipi je igrala tudi Nikoličeva

SMUCANJE Obračun gorenjskih smučarjev

V domu »Janeza Porentec« v Kranjski gori je bila prejšnjo soboto skupščina Gorenjske smučarske podzveze. Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo administrativno delo odlično, dočim so se na tehničnem področju pokazale rahle pomanjkljivosti. Tudi propaganda je nekoliko zašepala, zlasti na podeželju. V bodoče bi bilo tudi želeli, naj predstavniki razpravljajo o problemih okrajnega pomena, ne pa o svojih lokalnih, društvenih in klubskih težavah, ki jih morajo reševati obč. ljudski odbori. Lani je GSP izvedla več tečajev za vse šole in menda prvič tudi za vajence. Vsi tečaji so prav lepo uspeli, vendar bi bilo želeli, da bi v prihodnje društva ali šole pošiljale v te tečaje že izbrane tekmovalce. Škoda je namreč denarja za tečaje, če prihajajo vanje skoraj popolni začetniki. Tudi sod-

IZ ORGANIZACIJE *Partizan*

Kje so etnologi in folkloristi?

»Partizan« v Markovcih pri Ptujju je znano društvo. Vse od osvoboditve imajo v tej vasi telesnovzgojno društvo, ki skrbi za vzgojo tamkajšnje vaške mladine. Pred kratkim je imelo društvo svoj letni nastop, zato smo obiskali tajnika tov. Kolariča, da bi nam povedal kaj novic iz društva.

Tov. Kolarič nam je najprej pripovedoval o nastopu, ki je obsegal 14 točk, obenem pa so na nastopu razvili ob prisotnosti številnih funkcionarjev društveni prapor. Tokrat so se oblastni in politični forumi zelo izkazali, saj so trakove za prapor prispevali Občinski ljudski odbor v Ptujju, Obč. odbor SZDL, OLO Ptuj, Okrajni odbor SZDL in Okrajna zveza »Partizan« Ptuj. Potem sva v razgovoru od nastopa prišla še k drugim vprašanjem.

Kako kaj deluje in živi »Partizan« v Markovcih? Ne bi mogli reči, da je društvo slabo, da obstaja le na papirju. Ne bi pa tudi mogli reči, da je vzorno. Tako nekako srednjo oceno bi mu dali. So svetle in temne točke. Imajo vse oddelke, toda vadba ni redna. Pozimi vse delo zamre, le tu in tam priredijo kakšne smučarske tekme. Poleti je bolje, prirejajo tekme v odbojki, plavanju in kolesarjenju, pa tudi nastope in akademije. Pravzaprav je vse delo kampanjsko, sunkovito. Zdjaj se zaženejo v to ali ono prireditve. Takrat pokažejo vsi izredno vztrajnost. Poleti je dela na polju dovolj, šele ob mraku se ljudje vrnejo domov. Kljub temu pa se mladina po večerji, že ob trdi temi, zbere v telovadnici. Čeprav so utrujeni, se uče prostih vaj za nastop, včasih do polnoči in še dlje. To je res posnemanja vredna vztrajnost. Toda ko je nastop ali akademija vkraj, ta-

krat vse spet nekako zaspi. In tako gre življenje iz leta v leto — od nastopa do nastopa, od tekme do tekme.

Seveda pa ima društvo tudi velike težave s strokovnim kadrom, ki ga primanjkuje kakor povsod, razen tega pa vodniki nimajo dovolj praktičnega in teoretičnega znanja. Takšno sliko bi lahko dandanes dobili v 70 ali 80 % vseh podeželskih društev. Priznati pa je treba, da kaže prebivalstvo veliko zanimanje za telovadne nastope in prireditve. Ko je bil v Markovcih nastop, je iz sednje Spuhle prišlo vse polno vaščanov, tako da se je na nastopu zbralo nad 500 gledalcev. Vendar mladina ne kaže prave volje do redne in vztrajne vadbe, predvsem pa si želi hitrih uspehov in takšne vadbe, kjer se lahko uspešno in z zadovoljstvom uveljavlja.

Partizansko društvo v Markovcih pa ima še eno značilnost. Tu namreč v društvu goje folklorne plesje, s katerimi se je društvo proslavilo že daleč naokoli, pred leti so nastopili celo v Beogradu. To so stari ljudski plesi, ki so jih plesali domačini na svadbah in kmečkih praznikih pred 50 in še več leti. (Ob bistrem potoku, dekle razposajeno, sem sirotka, podajamo bratje si roko itd.) Teh plesov danes nihče ne pleše več, niti odrasli, kaj šele mladina. Besedilo, napev in gib plesov so samo še tradicija, ki živi v spominu nekaterih redkih posameznikov. Ali ne bi bilo prav, da se za te stvari pozanimajo naši etnologi in folkloristi? Ali ne bi kazalo te plesje raziskovati, obdelati in zapisati, če je to vredno? Škoda bi pač bilo, če so to stari ljudski plesi, da bi nekdo šli popolnoma v pozabo, kajti že danes jih znajo le še redki posamezniki. P. I.

Pa še hokejisti in kotalkarji

Razen hokejistov na kotalkah, so tudi umetni drsalci na kotalkah izvedli v ponedeljek in torek odprto prvenstvo Ljubljane, ki so se ga udeležili tudi člani Olimpije, Ljubljane in zagrebškega kluba ZTK. Prvenstvo je bilo zanimivo zaradi zagriženih borb, zlasti med članci in mladinkami. V medsebojnem dvoboju pri članicah je zmagala Andreejeva s 194.18 točkami pred Fajdigovo s 190.86 točkami. Le-ti sta bili za razred boljši od

Kristanove 181.65 in Derendove (181.65). Pri mladincih je bil najboljši Klemenc (Lj) z 99.50 točkami pred Grünfeldom (Ol) 86.99. V kategoriji članov Peršin ni imel nobenega konkurenta, vendar je dosegel sijajen rezultat 172.56 točk, medtem ko je postala pri mladinkah zmagovalka Gomoljeva (Ol) s 105.48 točkami pred Brezovnikovo (Ol) 105.29 točk. V nedeljo zvečer so kotalkarji priredili zelo uspešno revijo, ki jo je obiskalo okoli 1500 gledalcev, etkovanje v prvenstvu pa je žal oviral dež in so ga zaključili šele v torek.

Kje je objektivnost?

Republiško boksarsko prvenstvo posameznikov je za nami. Prvake imamo in le-ti se bodo udeležili polfinalnega državnega prvenstva v Mariboru. Toda nedeljsko finalno tekmovalje ni potekalo tako kot bi moralo, pri čemer so bili prizadeti predvsem Mariborčani. Sicer samo zaradi ene borbe, pa vendar je ta borba odločala o prvaku in prvak ni postal tisti, ki bi to zaslužil — Mariborčan Peršak.

V poltežki kategoriji se je namreč srečal s članom Odreda Seferjem. Borba je bila v prvem krogu dokaj izenačena, v drugem krogu smo opazili rahlo premoč Mariborčana, v tretjem krogu pa je Sefer že kar omahoval pod krepkimi in točnimi udarci Peršaka.

Gong je udaril, sodniki so oddali točkovne liste in proglašen je bil zmagovalec. Toda ne odločno boljši Peršak, marveč Sefer! Gledalci so bili sprva začudeni, nato pa ogorčeni in to upravičeno. Tudi nekateri sodniki in strokovnjaki so bili začudeni, najbolj pa sam Peršak, ki je kasneje v slačilnici od jeze jokal. Kaj tudi ne bi? Fravično priborjeno zmago so mu odvzeli sodniki in ga oškodovali pri točkovanju. Naj vam jih predstavimo: točkovni sodniki so bili Antolin iz Ljubljane (ta je edini pravilno prisodil zmago Peršaku) ter Zupan z Jesenic in Stros iz Krškega, ki sta glasovala za Seferja...

Kaj je bilo po sredi, ne vemo. Vprašamo pa se, kje je objektivnost boksarskih sodnikov in kam to vodi? Kako naj imajo tekmovalci v takšne sodnike še zaupanje...?

Naročajte se NA POLET

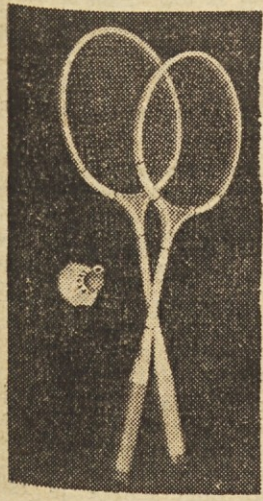
LETO XIII
Polet Štev. 26.
Stran 7

Zaščitni znak

je jamstvo za kvaliteto izdelkov

»ELANOVI« loparji za perjanico (badminton) so enakovredni najboljšim inozemskim izdelkom

Košarkarski četverboj v okviru festivala je privabil številne ljubitelje košarkarskega športa. Na sliki moment iz borbe med Ljubljano in Lokomotivo. Zmagalo je moštvo Ljubljančanov

Zmaga na blazini, zmaga v šoli

Njegovi prijatelji so ga ondan kar nekako s silo porinili predme, rekoč: »Napišite še kaj o njem, postal je državni prvak, pa časopisi niso o tem nič pisali...«

Ogledal sem si tega skromnega mladeniča, ki mu je bilo pravzaprav kar nerodno pogovarjati se. Po glavi je bil še precej popraskan, živahne oči pa so hotele kar same govoriti.

Minulo nedeljo je bilo v Beogradu finalno tekmovanje za naslov državnega prvaka v judu — v welter in peresno lahki kategoriji. Tekmovanja se je udeležil tudi mladi strojni ključavničar Adolfe Perme, član ZTAK Ljubljana. Še v soboto je nastopil proti Münchenskim judoistom, nato pa je sedel na vlak in se po skoraj neprepani noči v nedeljo dopolne že podal v borbo za naslov državnega prvaka.

»Nič oddiha nisem imel. Takoj smo začeli z borbami. Le-teh ni bilo malo, saj sem v enem dnevu nastopil proti sedmim nasprotnikom. Priboril sem si pet zmag, dva dvoboja pa sta se končala neodločeno,« je skromno pripovedoval.

»Kaj pa je bilo najtežje?« smo se zanimali.

»Vsekakor silna vročina. Vrh tega sem ob prvi borbi imel še krizo zaradi polovanja. Težko pa je bilo tudi v zadnjih borbah, ker sem bil že močno utrujen zaradi izločilnih dvobojev.«

»Odkod pa te praske po glavi?«

»Te praske so me rešile. Eden izmed nasprotnikov, član Rvene zvezde, Skeledžić, je bil precej močan in sem že skoraj obupal. Rešil pa sem se s tem, da sem zdržal tesno na blazini in pri tem seveda dobil nekaj prask. Vendar sem vesel svojega uspeha, saj sem postal prvi državni prvak.«

Skromni Perme pa je lahko svojega uspeha še bolj vesel, kajti poleg svojega rednega poklica obiskuje še Tehnično srednjo šolo in je letos v III. letniku dosegel prav tako odlično zmago — bil je najboljši dijak v svojem razredu in je dobil za to posebno pohvalo. Torej, lep primer prizadevnosti in vztrajnosti na športnem področju in v šoli.

T. B.

Andrej Vipotnik je briljiral v teku na 800 m: rezultat 1:50.6 je trenutno najboljši letošnji čas v Jugoslaviji

Videli smo zanimivo rokoborbo

Med redkimi, ki so držali besedo glede svojega programa v okviru festivalskih prireditev, so naši tekoatleti. Dvigalci in judoisti so se pridružili še rokoborci s svojim dvobojem reprezentance Slovenije in

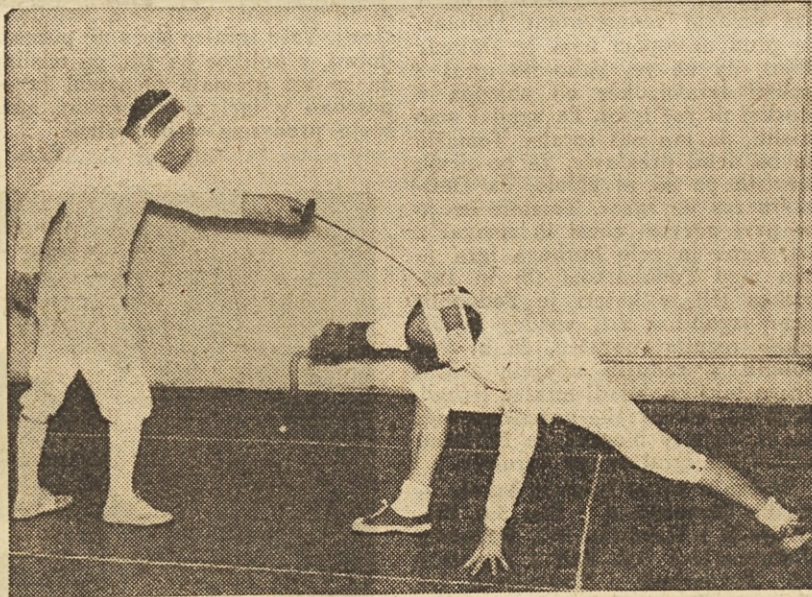
BiH v sredo zvečer na Gospodarskem razstavišču.

Glavne karakteristike? Žal, malo gledalcev, toda zelo zanimive in celo razburljive borbe na blazini. Krepko so se borci spoprijeli med seboj in bili drug drugemu skoraj enakovredni, Slovenija pa je le zabeležila tesno, toda zaslužno zmago. Končni rezultat je 9:7, od tega 4 tuši v konkurenci in 1 izven konkurence. Najlepša borba je bila v welter kategoriji, kjer je Geršak I. premagal Bosanca Bučo s tušem v 4. minuti. Posebno odobravanje pa je žel v ekshibicijskem dvoboju Matjaž Kokolj, ki je kot zastopnik poltežke kategorije premagal s tušem v 2. minuti 14 kg težjega nasprotnika Razdorova. To je bila za zaključek dvoboja prava poslastica in nam bo še dolgo ostala v prav lepem spominu.

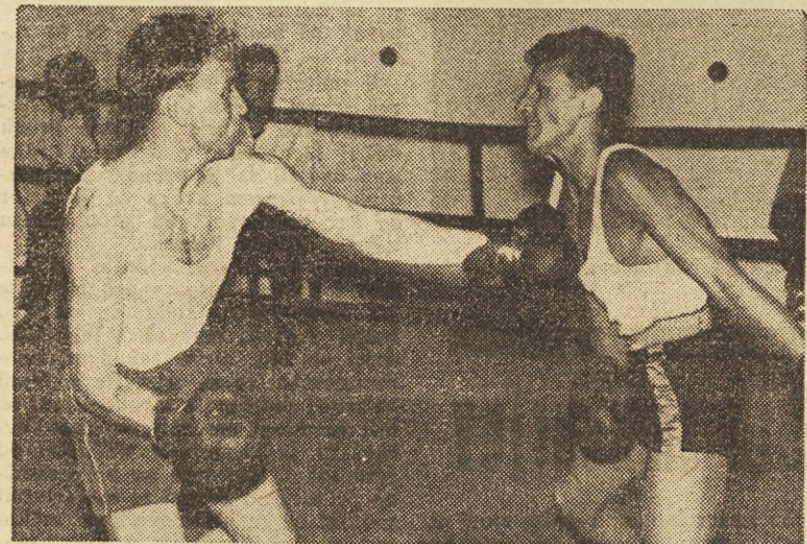
Rezultati — Muha kategorija Geršak II. : Jamaković 2:0 — tuš v 8. minuti, bantam Mudri : Kucelj 2:0 p. t., perolahka Močnik : Candjić 1:1, lahka Gabrovec : Supić 0:2 tuš v 5 min., welter Geršak I. : Bučo 2:0 tuš v 4. min., srednja Pogačnik : Laban 0:2 tuš v 6. min., poltežka M. Kokolj 2:0 brez borbe, težka Razdorov 0:2 brez borbe. Slovenija : BiH 9:7.

Ljubljančan Geršak (v svetlem dresu) je premagal svoje nasprotnika iz BiH Jamakovića v 8. minuti s tušem

V okviru I. slovenskega festivala telesne kulture so se prejšnjo soboto in nedeljo pomerili tudi sabljači Odreda, Branika, Kladivarja in »Partizana« Tabor. Pri ženskah so v floretu zmagale tekmovalka Branika, pri moških sabljači Odreda, medtem ko so v sablji poskrbeli za presenečenje zastopniki »Partizana« Tabor

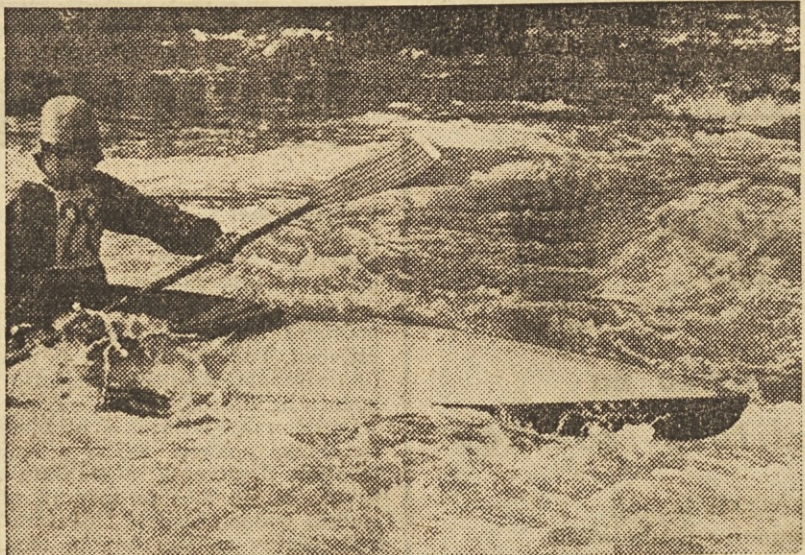

Letošnje republiško prvenstvo posameznikov v boksu se je zaključilo minulo nedeljo pozno zvečer. To prvenstvo nas tokrat ni preveč zadovoljilo, zlasti zaradi povprečnih dvobojev med posameznimi boksarji. Tudi nekaj borilcev je ostalo brez nasprotnikov, kar pravzaprav ne meče lepe luči na najvišje tekmovanje v republiškem merilu. V finalu je nastopilo 7 članov Odreda, 5 »Maribora«, 5 Branika, 2 »Ljubljanec« in 1 iz Jesenic. Največ

uspeha so imeli člani »Maribora«, ki so osvojili 5 naslovov republiških prvakov, Odred 3 in Branik 2. Vsi zmagovalci republiškega prvenstva se bodo v Mariboru udeležili polfinalnega tekmovanja za državno prvenstvo.

Republiški prvaki za leto 1957 so postali: muha kategorija Tomažič (M), bantam Kajzer (M), peresno lahka Meško (O), lahka Zurman (M), polwelter Kous (M), welter Frešeren (O), polsrednja Bitenc (O), srednja Kranjc (Br), poltežka Sefer (O), težka Vojnović (Br).

Na sliki vidimo borbo med drugoplasiranim članom »Ljubljanec« Zupaničem (desno) in Logarjem (Odred) v peresnolahki kategoriji.

V soboto in nedeljo so imeli v okviru festivala kajakaši izbirne tekme za svetovno kajakaško prvenstvo v Augsburgu. Po končanih tekmah je bila sestavljena kajakaška reprezentanca, ki jo tvorijo Zadel, Ilja, Stoviček, Bone in Žižmund, v kanuju pa bodo zastopali našo državo brata Bernot in dvojica Košir-Dvoršak

Prvič na blazini

Posebnost dvoboja je bil znani judoist »Ljubljanec« Pogačnik. Le-ta je nastopil v reprezentanci Slovenije zaradi tega, ker za srednjo kategorijo Slovenci niso imeli svojega zastopnika.

»Ali je to tisti Pogačnik, ki je premagal odličnega evropskega judo mojstra Unterburgerja v nedeljo?«, je šlo šušljanje med ljudmi.

Da, bil je on, ki pa se je pojavil na blazini prvič kot rokoborec. Borbo proti svojemu nasprotniku je sicer izgubil s tušem in je pokazal nekaj bolj judo prijemov, ker pa je bil posebna zanimivost večera, smo ga vzeli »na piko«.

Ko smo ga vprašali, če je sploh kdaj treniral rokoborbo, je odločno odvrnil, da ne in dejal:

»Rokoborbo sem samo dvakrat gledal in nič več. Ta prvi nastop me je precej motil, če pa bi treniral, bi verjetno šlo.«

»Pa se mislite posvetiti tudi rokoborbi?«

»Prav verjetno jo bom gojil kot dopolnilni šport, ker mi bo dala več kondicije in moči, saj je prav zanimiva, moja glavna disciplina pa bo ostal judo šport,« je zaključil simpatični študent ekonomske fakultete.

Madžarski atleti so klonili

Bilo je v četrtek ob 17. uri, ko sta ob zvokih koračnice prikorakali na igrišče bežigradskega stadiona atletski reprezentanci Ljubljane in Budimpešte. Tedaj se še nikomur od navzočih niti sanjati ni moglo, da bo videl eno najlepših atletskih tekmovalcev, kar smo jih doslej imeli v Sloveniji. Istočasno pa je bilo to tekmovalstvo v mnogih disciplinah tudi boljše od nedavnega prvenstva Beograda, da o organizaciji sploh ne govorimo, ker beograjske ni bilo mogoče primerjati. Belo oblečena reprezentanca Ljubljane (beri Slovenije) se je odlično postavila po robu madžarskim atletom in končni rezultat 72:56 pri moških v korist domačih ter 59:47 pri ženskah v korist Budimpešte je nedvomno zelo časten.

Kaj so bili viški te lepe prireditve? Kar težko se je odločiti. Če bi upoštevali vrednost rezultatov, bi morali prvo mesto prisoditi teku na 80 m z ovirami za ženske, kjer smo bili priče novemu državnemu rekordu svetovne vrednosti, ki ga je kot gost v ljubljanski reprezentanci dosegla Milka Babovič. Atletinje so sicer imele malenkostno podporo vetra, toda rezultat 11 sekund je vseeno »kot bomba« odjeknil med gledalci in tudi navzočimi strokovnjaki. Kratak pogled na letošnje razvrstitve v svetu pa bi povedal tole: 1. Hayes (Avstral) 10,8, 2. Köhler (VN) 10,9, 3.—4. Babovič (J) in Burenkova (SZ) 11,0. Komentar je menda odveč. Za Babovičovo je bila odlična tudi Stamejčičeva, ki je prvič nastopila po daljši odsotnosti zaradi poškodbe.

Vazič spet junak

Drugi višek je bil tek na 5000 m, pa ne zaradi doseženega rezultata. Rezultatu 15:03,0 bi lahko celo rekli, da je dokaj skromen. Toda zadnjih 400 m tega teka je gledalce dvignilo na noge, kot da bi jih zbadel z iglo. V začetku sta oba Madžara, ki sta letos že tekla mnogo pod 15 minut, ostro potegnila in predstavnika v belem sta takoj zaostala. Bili smo se že, da bomo morali zapisati po tej disciplini 8:3 za Budimpešto. Toda mladi slovenski rekorder Vazič ni vrgel puške v koruzo in začel je teči vedno hitreje in hitreje ter se približevati vodečima Madžaroma. Končno ju je ujel in tedaj sta moža hitro spremenila taktiko. Nista več hitela proti cilju v ostrem tempu, ampak sta pričela tek zdrževati, računajoč, da bosta v finišu premagala Vaziča. Toda napravila sta račun brez krčmarja. Takšnega zaključka teka na 5000 m že dolgo nismo videli. Skoraj iste besede sem nedavno napisal o beograjskem teku. Toda bilo je tudi tu precej razlike. Tam je gledalce pritegnila zagrizena borba

dveh izenačenih tekmovalcev, tu pa naravnost strahovit finiš Vaziča, ki je, kot iz topa izstreljen, prehitel oba Madžara in takoj imel 20 m prednosti, ki jo je do konca še nekoliko povečal. To ni bil tek na rezultat, ampak tek na zmago in za gledalce poslastica prve vrste.

Zgrešeni rekord

Madžarski tekač Beke, stari znanec Vipotnika, se mu je sam ponudil, da ga bo ostro potegnil na prvih 400 m, kjer naj bi bil vmesen čas približno 53,5. Zal pa je začel nekoliko prepočasni in na polovici proge sta z Vipotnikom že za 1,5 sekunde zaostajala za načrtom. Tako je po vsej verjetnosti padel v vodo novi jugoslovanski rekord, kajti Vipotnik je kljub temu, da je začel prepočasni, le za 7 desetink sekunde zaostal za rekordno znamko.

Prostor nam žal ne dovoljuje, da bi obširneje govorili o posameznih disciplinah, čeprav bi tokrat skoraj vse panoge, oziroma tekmovalci to zaslužili. Prav gotovo pa je prav, da posebej omenimo dvojni zmagi Lorgerja in Milerja, presenetljivo izenačenje slovenskega rekorda na 200 m po Šikovčevi, dalje tek na 800 m za ženske, kot ga doslej še nismo videli (žal brez odločnega sodelovanja Slovenk, ker je Slamnikova nastopila po daljši bolezni), dva skakalca preko 7 m v daljino, pa še Usenikovo, Jugovo, Penka, Škerjančeva, Kolnika, Kopitarja in Rečnikovo. Zaključek je bil tudi odličen. V obeh štafetah je Ljubljana dosegla rezultate, boljše od slovenskih rekordov, toda zaradi sodelovanja gostov iz Hrvaške oba rekorda seveda ne bosta priznana.

Napravili smo še zanimivo bilanco dvoboja. Poleg enega jugoslovanskega in enega slovenskega rekorda smo v aktivno lahko zapisali 9 najboljših letošnjih rezultatov v Jugoslaviji, 14 v Sloveniji in še 8 osebnih rekordov naših tekmovalcev. Res, bilanca in pol!

Organizacija zasluži oceno odlično

V Ljubljani smo bili doslej nekako navajeni na dokaj slabo in celo primitivno organizirana atletska tekmovanja. Tokrat ni šlo po tej tradiciji, saj je bilo tekmovalstvo po mnenju vseh navzočih zelo dobro organizirano in želimo, da bi bila vsa kolikor toliko pomembna tekmovanja v bodoče izvedena na enak način. Sodniški zbor in drugi organizatorji zaslužijo pohvalo, saj so vložili v prireditev mnogo truda. Gledalcev se je zbralo tokrat približno 2000, kar je lepa številka, ki pa bo ob enako zanimivih in enako dobro pripravljenih prireditvah v bodoče še precej višja.

Rezultati - moški: 100 m Lorger (L) 10,8, Gregor (B) 10,9, Csutoras (B) 11,0, Pokorn (L) 11,1, **400 m** Csutoras (B) 48,7, Zupančič (L) 50,7, Parsch (B) 51,1, Cajhen (L) 51,3, **800 m** Vipotnik (L) 1:50,6, Beke (B) 1:53,5, Parsch (B) 1:54,8, Ingolič (L) 1:55,0, **5000 m** Vazič (L) 15:03,0, Aranyi (B) 15:07,2, Beres (B) 15:10,0, Svetina (L) 15:55,4, **110 m ovire** Lorger (L) 14,5, Csenger (B) 15,4, višina Miler (L) 185, Garanvölgyi (B) 180, Brodnik (L) 180, **daljina** Miler (L) 7,29, Pokorn (L) 7,07, Inancsi (B) 6,59, **palica** Lešek (L) 4,10, Kolnik (L) 3,90, Horvath (B) 3,90, **krogla** Penko (L) 15,41, Variu (B) 15,25, Weil (B) 14,04, Vovk (L) 13,24, **disk** Sasköi (B) 46,33, Gole (L) 45,70, Hajto (B) 45,14, Peterka (L) 42,68, **kopje** Kopitar (L) 67,47, Barabas (B) 64,69, Szabo (B) 64,03, **Kastelic** (L) 58,04, **4x100 m** Ljubljana (Pokorn, Miler, Lešek, Lorger) 42,5, Budimpešta 42,8.

Ženske: 100 m Nagy (B) 12,3, Babovič (L) 12,4, Somogyine (B) 12,6, Šikovec (L) 12,6, **200 m** Šikovec (L) 25,3, Nemeth (B) 25,5, Munkaesi (B) 25,7, Puc (L) 27,0, **800 m** Bansagi (B) 2:10,5, Röder (B) 2:13,1, Slamnik (L) 2:17,0, Beve (L) 2:43,3, **80 m ovire** Babovič (L) 11,0, Somogyine (B) 11,5, Stamejčič (L) 11,8, Nemeth (B) 13,9, višina Jug (L) 151, Pokorny (B) 148, Progly (B) 145, Kač (L) 135, **daljina** Nagy (B) 5,45, Somogyine (B) 5,24, Rečnik (L) 5,15, Škrjanec (L) 5,15, **krogla** Usenik (L) 14,62, Bognar (B) 13,89, Wiczian (L) 13,21, Hudobivnik (L) 13,01, **disk** Wiczian (B) 43,81, Hudobivnik (L) 41,90, Čelešnik (L) 40,99, Bognar (B) 40,08, **kopje** Antal (B) 44,45, Škrjanec (L) 38,25, **Pristovšek** (L) 34,70, Wiczian (B) 33,72, **4x100 m** Budimpešta 48,5, Ljubljana (Šikovec, Stamejčič, Lubej, Babovič) 49,1.

Rožman Marko

Lešek si je brez težav priboril prvo mesto s skokom 4.10 m

Ruski atleti v Celju

Škoda, da je dokaj neugodno vreme v precejšnji meri pokvarilo mednarodno tekmovalstvo v Celju, kjer so razen mnogih najboljših jugoslovanskih atletov nastopali tudi tekmovalci Sovjetske zveze in CSR. Okoli 3000 gledalcev se je v torek zbralo na stadionu Borisa Kidriča, da vidi na delu mnoge odlične atlete. Na 110 m z ovirami se je Stojljarov revanširal Lorgerju za beograjski poraz, Tokarev pa je na 100 m zopet uspelo pretrgati ciljno vrstico pred našim rekorderjem. Lepo borbo in zelo dobre rezultate je dal tudi tek na 1000 m, kjer bi Vipotnik v ugodnejših pogojih morda lahko zopet osvojil svoj državni

rekord, ki mu ga je nedavno odvezel Zagrebčan Murat. **Rezultati: 100 m** Tokarev (SZ) 10,8, Lorger (K) 10,9, Oslaković (Mlad) 11,0, **400 m** Tokarev (SZ) 51,0, Zupančič (K) 51,1, **1000 m** Sokolov (SZ) 2:24,6, Vipotnik (K) 2:25,0, Vazič (K) 2:26,1, **5000 m** Černjavski (SZ) 8:33,1, Strižof (Part) 8:35,3, **110 m ovire** Stojljarov (SZ) 14,7, Lorger (K) 14,7, višina Matejka (CSR) 190, Miler (Mlad) 185, **palica** Lešek (K) 3,90, **disk** Valent (CSR) 50,40, Gole (K) 48,70, Peterka (K) 45,50, **kladivo** Krivonosov (SZ) 63,99, Bežjak (Dinamo) 61,34, **ženske: 200 m** Šikovec (K) 26,1, **mladinke: 100 m** Lubej (Mar) 13,6, **mladinci: 800 m** Naraks (K) 2:01,5.

CEMENT : OLIMPIJA 7:4

V okviru festivala so se v nedeljo dopoldne spoprijeli hokejisti na kotalkah. Nastopili sta moštvi Cementa iz Pulja in domača Olimpija. Tehnično boljši gostje so zmagali s 7:4.

Naslova sta šla v Beograd in Sento

Preteklo nedeljo je bilo v Celju finalno tekmovalstvo ekipnega prvenstva Jugoslavije za starejše mladince in mladinke. Tekmovalstvo najboljših mladih atletov Jugoslavije je dalo vrsto odličnih in celo rekordnih rezultatov. Mladinec Ljubljane, Slavko Špan, je dosegel mladinski rekord Jugoslavije na 1500 m zapreke z rezultatom 4:23,0. Omeniti moramo še celjske mladince Naraksa, Kača in Leška, ki je skočil 4,20 m, potem pa poskušal doseči nov državni rekord s 4,40, vendar ni uspel. Mnogo mu ni manjkalo, saj je letvico dvakrat podrl le z rokami.

Naslov prvaka je odšel v Beograd in Kladivar je zamudil idealno priložnost, da ponovi svoj lanskoletni uspeh, toda izpad enega samega metaleca je bil dovolj, da so zasedli le drugo mesto. Sicer pa je uspeh slovenskih ekip z osvojenim 2., 4. in 5. mestom še vedno soliden. Pri mladinkah je bila Senta mnogo boljša od drugih, saj je imela v svoji ekipi vrsto članic državne reprezentance.

Rezultati: mladinci — 100 m Topič (CZ) 10,9, Rokvič (P) 11,1, **400 m** Acevič (P) 51,3, Korošec (L) 52,6, **1500 m** Naraks (K) 4:05,4, Tomažič (L) 4:11,4, **110 m ovire** Lešek (K) 14,9, Knafel (M) 15,3, Sketa (K) 15,3, **1500 m zapreke** Špan (L) 4:23,0, Gajski (M) 4:24,4, Aljančič (O) 4:25,6, višina Begović (P) 180, Tošič (CZ) 170, **daljina** Lešek (K) 6,78, Vujičič (CZ) 6,58, **palica** Lešek (K) 4,20, Kuzmanović (CZ) 4,10, **krogla** Miškov (M) 14,59, Kasjak (P) 14,39, **disk** Baggia (L) 43,64, Bojčić (CZ) 43,05, **kopje** Kač (K) 59,80, **kladivo** Cokič (CZ) 51,57, **4x100 m** Partizan 44,5, **Kladivar** 45,6, **Točke: Crvena zvezda** 48,017, **Kladivar** 47,880, **Partizan**

17,875, **Ljubljana** 16,984, **Odred** 16,198, **Mladost** 16,160. **Mladinke: 60 m** Nedeljković (Mr) 8,2, Silan (K) 8,2, **100 m** Lubej (Mr) 12,4, Ugrnov (S) 13,0, **80 m ovire** Rajnholec (S) 11,9, Panič (S) 11,9, Rečnik (K) 13,1, višina Panič (S) 140, Jug (M) 150, Cvikel (K) 140, **daljina** Lubej (Mr) 5,14, Rečnik (K) 5,11, Rajnholec (S) 5,07, **krogla** Tučač (S) 12,51, **disk** Žutič (Sl) 30,34, Humar (O) 30,30, **kopje** Škrjanec (O) 34,20, **4x100 m** Senta 53,2, Maribor 53,7, **Kladivar** 54,6, **Točke: Senta** 11,828, **Maribor** 10,705, **Sloboda Varždin** 10,538, **Odred** 10,412, **Kladivar** 10,136, **Mladost** 9,421.

To Sloveniti

— **Logatec**. Partizansko društvo v Zg. Logatcu je prejšnjo nedeljo priredilo uspeh letni nastop, v katerem je sodelovalo okoli 300 pripadnikov. Nastop je obsegal 16 točk, ki so bile dobro pripravljene. Okoli 700 gledalcev je bilo z nastopom zelo zadovoljnih.

— **Podpeč**. Domače partizansko društvo je prejšnjo nedeljo organiziralo tekme v atletiki in tek čez bojne zapreke. Nekaj najboljših rezultatov: **mladinke** — 60 m Pristavec 7,9, 100 m 13,0, višina Lapajne 136, **daljina** 4,25, **krogla** (3 kg) Turk 12,30, **mladinci: disk** (1,5 kg) Novljan 39,10, **člani: 300 m** Pristavec 38,7, **krogla** Meršol 12,38.

— **Vrhnika**. Klub za konjski sport Ljubljana-Bežigrad je skupaj z mladimi zadrugniki na Vrhniki priredil propagandne konjske dirke, ki so prav lepo uspeli. Mladi zadrugniki so nastopili v galopskih

dirkah, gostje pa v preponskih, galopskih in kasaskih dirkah. Zanimanje gledalcev za to prireditev je bilo zelo veliko.

— **Ptuj**. Na III. republiškem tekmovalstvu, ki je bilo prejšnjo nedeljo, je sodelovalo 12 moštev po 10 tekmovalcev. Zmagal je okraj Ljubljana (1030 krogov), slede Kranj (1021), Maribor (1005), Trbovlje (972), Murska Sobota (793) itd.

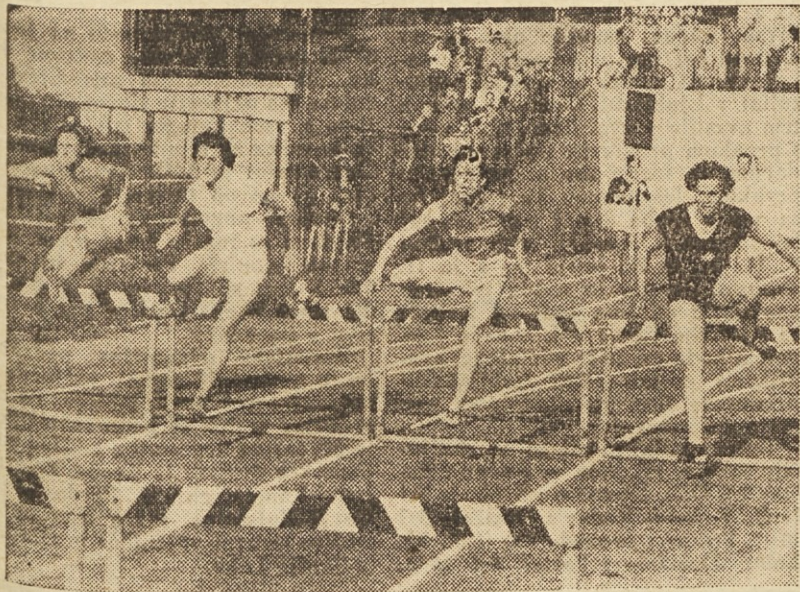
— **Maribor**. Na atletskem mitingu Branika je prejšnjo nedeljo pretekel Bolko 110 m ovire v času 16,1. Ostrovškova pa 80 m ovire v 12,7.

Rokometiški Branika so preteklo nedeljo porazili moštvo Elektrostroja iz Zagreba s 16:15 (10:10).

Pred 1000 gledalci je nogometna enajstotica Maribora v zelo mladni igri premagala Bjelovar s 4:2 (2:0).

— **Kranj**. Na turnirju desetorice najboljših slovenskih namiznoteniških igralcev je prejšnjo nedeljo pri moških osvojil prvo mesto Teran, slede Tomažič, Kern, Tigerman, Podobnik, Zezlina, Cesen, Mr-gole, Petrovič in Kocjan. Pri ženskah je bil vrstni red naslednji: 1. Terežič, 2. Plut, 3. Vauče, 4. Teran, 5. Pogačar, 6. Dolenc, 7. Jernejčič, 8. Lampret.

— **Semič**. Prejšnjo nedeljo je bil tu telovadni nastop, ki ga je pripravilo domače partizansko društvo. V 10 točkah je nastopilo nad 180 telovadcev — od cicibanov do starejših članov. Najbolj so navdušili starejši člani in članice s prostimi vajami. Najstarejši nastopajoči je imel 69 let, najstarejša članica pa 57.

Milka Babovičeva je dosegla v teku na 80 m z ovirami (druga od leve proti desni) sijajen rezultat — 11,0 sekund!

**ŽELEZNIŠKA TISKARNA
LJUBLJANA**

Knjigotisk

Litografija

Knjigoveznica

Tiskarna vozni kart

Kvalitetna izdelava - Cene zmerne

Polet

LETO XIII.

Štev. 26.

Stran 9

Prvak o prvaku ali Joe Louis o Pattersonu

Joe Louisa poznate? Kaj pa Floyd Pattersona? No, tudi za tega bi pravzaprav morali vedeti. Kar je namreč bil Joe Louis pred leti — je Floyd Patterson danes: svetovni boksarski prvak težke kategorije, ali če hočete — vseh kategorij. Pred nedavnim je Joe Louis napisal silno zanimiv članek o Floyd Pattersonu. V njem ga primerja s samim seboj. Našim bralcem posredujemo nekaj odlomkov. Se prej pa: Patterson je črnc, star 22 let. Leta 1952 je zmagal na olimpijskih igrah v Helsinkih — v težki kategoriji. Potem ko se je Rocky Marciano odpovedal naslovu svetovnega prvaka, je Floyd Patterson zasedel izpraznjeni prestol z zmago proti Archie Mooru.

Joe Louis piše: »Ljudje me sprašujejo, kako dolgo lahko Patterson obdrži naslov svetovnega prvaka. Odgovorjam jim — tudi 10 let, če bo imel srečo. Ni treba misliti, da ne spoštujem Floydja, ker pravim, da mora imeti srečo. Vsak bokсар mora imeti srečo, tudi jaz sem jo imel.

Poglejte — bil sem svetovni prvak 12 let: krono sem osvojil leta 1937 proti Braddocku, naslovu pa sem se odpovedal leta 1949. Vsekakor pa ne bi bil svetovni prvak tako dolgo, če ne bi bilo vojne. Štiri leta sem namreč preživel v vojski in od 1942 do 1946 nisem branil svojega naslova. No, morda bi tudi brez vojne ves čas bil svetovni prvak, toda boji bi seveda bili mnogo hujši — zaradi močnejše konkurence.

V normalnih razmerah imajo mladi bokсарji možnost hitrega napredka in čestih borb. V vojnem času pa so seveda morali obleči vojaško suknjo. In tako smo bili vsi v enakem položaju. Dandanes pa se lahko odlični bokсар pojavi kar čez noč. Tudi takšen, ki ima sposobnosti za svetovnega prvaka.

● BOKSARJI BREZ NAPAK

Če takole gledam Pattersona, dobivam vtis, da je zares velik mojster. Ima nekaj, česar jaz nisem imel. Delo nog mu je tako rekoč prirojeno. Nasprotno pa sem bil sam precej neokreten v nogah. Cesar sem se jaz moral težko učiti, je Pattersonovo najosnovnejše orodje. Kljub temu pa je vse do boja z Moorom tudi on grešil. Kakor jaz, ki sem lep čas držal levo roko zmeraj prenizko, tako je Patterson pri udarcih z desno vedno nekako poskakoval. Telega pa bokсар ne sme: kadar udarja, mora črviso stati na nogah. Toda povem vam — v dvoboju z Moorom je Patterson boksal brez napake. S takim načinom bo tudi še naprej podiral svoje nasprotnike.

Največja Pattersonova odlika so krasne serije udarcev. Tudi mene je trener vedno učil: udarjaj zaporedoma, udarjaj, tudi če ne zadeneš natančno — udarjaj, udarjaj. Tako je namreč: nasprotnik mora blokirati vse udarce — tiste, ki zadevajo, pa tudi tiste, ki ne.

● PATTERSON JE NA VISKU?

Zdi se mi, da Patterson s svojimi 22 leti še ni dosegel viška. Tudi jaz sem imel najboljše borbe od 25.—27. leta. Sicer verjetno nihče v teh letih bistveno ne napreduje več, dobi pa občutek neverjetne sigurnosti. Ne morete si misliti, s kako lahko se prepričan, da ni bokсарja, ki ga ne bi mogel knockoutirati. In ga tudi ni bilo: edina izjema je bil

Arturo Godoy, ki je zdržal 15 rund do konca. Drugič pa sem si obljubil, da bom tudi njega poslal v »deželo sanj«. In sem ga res: v 6. rundi.

Ne vem, ali ima Patterson že zdaj ta občutek. Od svojih 32 dosedanjih borb je sicer izgubil le eno in je v zadnjem času v 18 nastopih zabeležil 14 zmag s k. o. Toda pri tem ne gre za rezultat, prvenstven je občutek, ko stopaš v ring.

● ČIM VEČKRAT V RING

Eno mi pri Pattersonu ni všeč. Premalo nastopa. Vem, kako težko je dandanes dobiti nasprotnike, ki bi boji z njimi ne bil deficiten. Davki so namreč ogromni in svetovnemu prvaku torej ne kaže boksatati za majhen izkupiček.

Patterson pa ima le vse premalo nastopov: odkar je premagal Moorja še ni stopil v ring. To se pravi — povprečno en — največ dva — dvoboja na leto. Slabo! Sam sem nastopal po tri, štiri, pa tudi sedemkrat na leto. In povem vam — brez nastopov ni nič. Se toliko treninga in še tako dobri sparring partnerji ne odtehtajo dobrega matcha.

Moj nasvet Pattersonu bi bil: čimveč borb, če hočeš ostati dolgo šampion!

● PATTERSONOVI NASPROTNIKI

Od vseh bokсарjev, ki lahko sedaj resno ogrozijo Pattersona, mi je najbolj všeč Eddie Machen, do-

ma iz Kalifornije. To je tekmovallec, ki lahko z enim samim strahovitim udarcem odločilno zadene nasprotnika. In to je zelo nevarno! Nekateri menijo, da se bo Marciano vrnil v ring. Kolikor to res namerava, mora to storiti takoj. Pri Rockyjevih letih je vsaka sezona važna. Ni vseeno ali si star 32, ali 33. Sodim, da bi bil sedaj Marciano še dovolj močan, da bi lahko držal Pattersona v vrveh. In tam je Rocky zelo neprijeten. To sem občutil tudi sam, kajti na ta način me je knockoutiral. »Comeback« pa Marcianu gotovo ne bo več uspel, če bo še odlašal.

● SE POGLAJVE O DENARJU

In še to bi svetoval Pattersonu: naj nikar ne podcenjuje davkov. Te dajatve državi so mi leta in leta pile kri. Še zdaj nisem popolnoma rehabilitiran. Davke je treba plačati po vsakem dvoboju. Sicer se ti nagradijo in te prerasejo.

Menajerjem in trenerjem pa večinoma lahko zaupaš. Le bdeti moraš nad njimi in biti stalno na tekočem o tem, kaj počno s tvojim denarjem.

Tako najslavnejši vseh prvakov o današnjem prvaku, Louisove besede so na vsak način zelo zanimive, čeprav se posebej ne spušta v zakulisne spletkе profesionalnega boksa. Morda pa je vzrok v tem, da te spletkе prvakov ne dosegajo več?

Tudi letos bo v mladinskih nogometnih taborih živahno

Zamisel o organizaciji taborjenj mladih nogometašev je tudi letos prišla do izraza in postaja že tradicionalni način dobrega vzgojnega dela z mladino. Pobudnik te ideje je bila že lani Nogometna zveza Slovenije, vendar lanska taborjenja niso tako uspela, delno zaradi nedisciplin mladincev, ki so se jih udeležili, še bolj pa zaradi tega, ker je bilo povsem zgrešeno, da so bili hkrati s taborjenjem v Velenju in Novi Gorici organizirani tudi polfinalni turnirji za naslov slovenskega prvaka. Zato so se mladinci seveda bolj osredotočili na borbe za točke, kot pa k ustaljeni vadbi v taborih. Letos tega ne bo, kar je treba posebej omeniti kot zelo pametno potezo.

Kako pa bo z letošnjim taborjenjem? Tudi letos bosta organizirana dva tabora, na katerih bodo mladinci vadili pod vodstvom trenerjev. Prvi tabor organizira Nogometna zveza Hrvaške skupaj z NZS v Varaždinu ali Mariboru, sredstva za vzdrževanje je omogočila Nogometna zveza Jugoslavije. Na njem se bodo zbrali najboljši mladinci Hrvaške, Slovenije in Črne gore, in sicer iz Slovenije 15 do 20 mladincev, med njimi predvsem člani slovenske reprezentance, od trenerjev pa Krasnik iz Trbovelj in Markovič iz Ljubljane. Tabor bo v juliju ali v avgustu.

Drugo taborjenje bo v okviru NZS od 15. do 30. julija v Domžalah in se ga bo udeležilo 22 mladincev — 5 iz mariborske, 7 iz celjske, 5 iz primorske in 5 iz gorenjske nogometne podzveze, le mladincev ljubljanske nogometne podzveze na tem taborjenju ne bo, ker NPL organi-

zira svoje taborjenje. Vadba na taboru v Domžalah bo načrta in bodo načrt dela sestavili Komisija za napredok nogometa NZS, trenerska organizacija in Višja šola za telesno vzgojo v Ljubljani. Na taborjenju se bodo mladinci izpopolnjevali v tehniški in taktični igri, učili pravil nogometne igre in raznih pravilnikov, vse seveda pod vodstvom predavateljev. Posebnost tega taborjenja bo sodelovanje 10 slovenskih trenerjev.

Vsekakor bo na teh taborih zelo živahno. Mladinci se bodo spoznali med seboj, naučili discipline in pridobili izkušnje. Kljub temu pa je vse to še premalo in bodo morali klubi na sličan način poskrbeti tudi za preostale mladince, da bo še pri njih vzporedno rasla kvaliteta in se utrjevala disciplina. Po takšni poti lahko pričakujemo lepšo bodočnost našega mladega nogometnega naraščaja!

POLETOV NAGRADNI NATECAJ

Rešitve odrezka številka 4

1. Sarajevo: Hajduk	5:1 1
2. Vojvodina: Partizan	3:2 1
3. Zagreb: Budućnost	0:0 x
4. BSK: Velež	1:0 1
5. Crvena zvezda: Vardar	2:2 x
6. Lokomotiva: Radnički	0:8 2
7. Ljubljana: Subotica	6:0 1
8. Željezničar (Sar): Split	3:1 1
9. Borovo: Radnički	1:2 2
10. Madžarska: Bolgarija	4:1 1
11. Sovjetska zveza: Poljska	3:0 1
12. Rapid: Wacker	2:4 2
13. Vienna: WAC	3:1 1
14. Austria (D): Admira	0:1 2
15. Stadlau: Sportklub	1:4 2

Zimmermann je odšel že o prvem svitu, kajti spotoma hoče »delati«. Izrazil je upanje, da bo imel zanimivo žetev.

Ob pol desetih so tovoril razdeljeni. Z Raymondom odrineva šele, ko veva, da so vsi kuliji spredaj. Pomalem prehitiva počasneže. Pot je prijetna in značna. Kaj naglo pridobivamo na višini. Kot vsako jutro, se dvignejo oblaki in Beding, nad katerim gremo, požre megla.

Na prvi planini naletimo na dvajsetorico kulijev, ki sede v travi s hrbtom naslonjeni na tovore. Nekateri od njih niso niti sneli čelnega jermena. Neprenehoma kade in klepetajo.

V nasprotju s hribovci naših dežel, ki so bolj osorni in molčeči, se nam zde Tibetanci veseli in polni humorja.

Tudi norčujejo se radi in ob našem prihodu se krohotajo na vsa usta. Smešna se jim zde pokrivala, ki jih nosimo, Raymondove majhne noge in smuške palice, ki nam služijo za gorjače. Gremo naprej in naletimo na dve izmed šerpinj, ki nam nosijo tovore.

Pogosto hodijo hitreje kot možje. Prva, mimo katere gremo, je majhna in drobna. Nosi vrečo s 30 kilogrami riža, vrh nje pa ji udobno jaha na vratu triletni sinček in si, sesaje prstke, ogleduje pokrajino.

Čeprav so na dnu, ne vržejo puške v koruzo

Nogometaši Sobote so se dolgo let uvrščali med boljše v Sloveniji, saj je NK Sobota skoraj vsako sezono igrala v slovenski ligi in se uvrstila ob koncu nekje v sredini. Letos pa se je Sobota v mariborsko-varaždinsko-celjski ligi zasedla prva na dnu lestvice. Torej, prav nič razveseljiv plama.

Sekretar NK Sobota, tov. Vlado Cvetko, nam je rade volje povedal nekaj novic iz življenja mursko-soboških nogometašev.

»Letos nam res ne gre najbolje, čisto na dnu lestvice smo se znašli,« je začel pripovedovati tov. Cvetko. »Imeli smo precej smole v tekmovalstvu. Toda smola ni glavni vzrok. Pozna se nam, da smo izgubili kar štiri odlične igralce, ki so odšli v JLA na odsluženje vojaškega roka. Kaj smo hoteli? Vrzeli smo za silo zakrpalci za mladinci, toda mladi so pač še nedorasli težkim borbam in še neizkušeni. Predvsem pogrešamo odsotnost tov. Mavčeca. On je bil steber našega napada, srednji napadalec ali pa zveza.«

Zanimali smo se, kako namerava Sobota prebroditi te težave.

»Veste, ljudje so res nezadovoljni, preklinjajo in se hudujejo, ker ni uspehov. Vendar stvar ni tako preprosta, če izgubiš čez noč štiri dobre igralce. No, pa vendar nismo in ne bomo vrgli puške v koruzo. Mislim, da bo prihodnjo sezono že bolje.«

Tov. Cvetko nam je začel razlagati položaj v klubu. Čeprav so trenutno na repu lestvice, perspektive niso tako slabe. Imajo dovolj strokovnjakov, ki bodo skrbeli za redno strokovno delo v klubu, za redne treninge in ostalo, kar je pač v klubu potrebno. Clansko moštvo bo še naprej treniral ing. Dešković, ki je dober strokovnjak. Mladince in pionirje so zaupali tov. Zeljku, ki je bil nekoč steber Sobote, danes pa se je posvetil vzgoji mladega nara-

ščaja. Igrišče imajo dobro, pa tudi denarja klubu ne primanjkuje (to se danes kar čudno sliši — op. ur.). Klub si je precej pomagal na nogo z uspeho tombolo, razen tega pa kaže tudi občinski ljudski odbor veliko zanimanje za šport in telesno vzgojo nasploh. Ta novica je tem bolj razveseljiva, kajti še pred dobrim letom smo zapisali, da ima Obč. LO v Murski Soboti čudne odnose do telesne vzgoje. Občina je namreč od nogometašev zahtevala, da so ji morali za igrišče plačevati zemljano, namesto da bi bilo obratno, da bi Obč. LO vzdrževala telesno-vzgojne objekte in naprave. No, danes pa lahko z veseljem zapišemo, da je v Murski Soboti drugače. Letos je NK Sobota prejel od občine 220 tisoč din podpore, pa tudi nasploh se organi ljudske oblasti živo zanimajo za rast športnih in ostalih organizacij. Sam predsednik občine tov. Velnar je letos prišel na skupščino NK Sobota, da bi se podrobno seznanil s problemi tega športnega kolektiva. Na skupščini ga je članstvo izvolilo v odbor in, kot kaže, ne zaman, kajti tov. Velnar se odselej živo zanima za delo nogometašev Sobote.

Im kaj naj še povemo o življenju NK Sobota? Odbor zelo skrbi za pravilno delo v klubu. Treningi so redno dvakrat tedensko, obisk je prav dober. V okviru odbora uspešno deluje tudi tričlanska mladinska komisija, ki se posveča predvsem problemom mladine v klubu. Razen tega nogometaši sodelujejo tudi s partizanskim društvom, tako da ni nobenih problemov glede skupnega izkoriščanja stadiona in telovadnice. Skratka, po vsem tem moremo upati, da bodo nogometaši Sobote kljub trenutni krizi uspešno prebrodili vse težave in se čez leto ali dve znova povzpeli med najboljše nogometne kolektive v Sloveniji. P. I.

Idrijski RUDAR, JESENICE in DOMŽALE med seboj

Pred tremi tedni smo poročali o zaključnem tekmovalju nogometašev za naslov prvaka ljubljanske nogometne podzveze. Tedaj je bil položaj še zelo zapleten. Naša prognoza, da so za vse 4 kandidate enake možnosti, pa je držala. Domžale, ki so bile takrat na zadnjem mestu, so presenetile vse svoje konkurente in z enakim številom točk, toda z boljšo razliko v golih kot kočevski Rudar, osvojile prvo mesto K temu sta jim pripomogli dve do- kaj krepki zmagi in neodločen rezultat v Ljubljani. Domžale so se s tem uvrstile v kvalifikacijski troboj s prvakom primorske podzveze, Rudarjem iz Idrije ter z gorenjskim prvakom, Jesenicami. Ta troboj bo za vse 3 klube dokaj naporen, saj bo odigran v največji letni vročini 7., 14., 21. in 28. julija ter 4. in 11. avgusta. Seveda je usoda teh treh enajstoric odvisna tudi od Krima: če bo Krim prišel v I. consko ligo, potem bodo vsi trije udeleženci kvalifikacij postali člani ljubljanske primorske lige, v nasprotnem primeru pa samo dva.

Tekme zadnjih kol so se zaključile takole: IV. kolo — Rudar: Počtar 2:2 (0:2), Domžale: Svoboda 3:1 (1:0), V. kolo: Rudar: Domžale 3:3 (0:1), Počtar: Svoboda 2:0 (1:0), VI. kolo: Domžale: Počtar 6:1 (4:0).

Svoboda: Rudar 3:3 (2:2). Lestvica je naslednja:

Domžale	6	3	1	2	16:10	7
Rudar-Koč.	6	2	3	1	14:13	7
Svoboda	6	2	2	2	11:11	6
Počtar	6	1	2	3	7:14	4

Vesti iz Kranja

Prihodnjo nedeljo bodo na Jezer-skem gorske hitrostne motorne dirke. Ta tradicionalna prireditel bo zajela vse najboljše slovenske motoriste v vseh kategorijah, hkrati pa bo to dirka za republiško prvenstvo. Organizator je AMD Kranj, začetek dirk pa bo ob 10. uri dopoldne.

Pionirji-nogometaši kranjskega Triglava so tudi v drugi tekmi premagali pionirje Prešerna in sicer 5:0. S tem so se uvrstili v finalni del slovenskega pionirskega prvenstva v nogometu.

Gorenjska nogometna podzveza bo v prihodnji sezoni vključila v prvenstvo več novih moštev. Po dosedanjih vesteh se bodo vključila v to prvenstvo nogometna moštva partizanskih društev iz Kroke, Železnikov, Kamne gorice, Predoselj in Dovja-Mojstrane, razen tega pa še moštvo tovarne »Planika« in »Borac« iz Skofje Loke.

Druga je zajetna, zelo mlada, zdravja prekipevajoča žena. Tudi ona nosi vrečo s 30 kilogrami atne (moke, iz katere se delajo čapatiji), vrh nje pa drži v ravnotežju majhno košaro iz vrbja, v kateri spi njen trimesečni dojenček, zamotan v številne odevjice.

Obe nosita več kot katerikoli kuli in bosta vrh tega opravili dvakratno pot med Bedingom in planino, ki leži v višini 4.360 metrov.

V taborišče pridemo dve uri po odhodu iz Bedinga. Prične deževati in zatečemo se v eno izmed koč, kjer je kuhar Tondup že namestil svojo kuhinjo. Le tri koče imajo streho. Eno bodo zasedli šerpe, drugi dve pa bosta nudili zavetje kulijem, ki bodo pač hoteli na sedlo.

Za sahibe smo torej prisiljeni postaviti šotore, kar pa ni posebno vabljivo, kajti gazimo po jakovem blatu, razmočenem od dežja. Pomalem pridejo vsi tovari in podpišemo listke. Raymond ponudi dvojno plačo tistim, ki bi hoteli iti jutri z njim v enem dnevu od taborišča na planino do izhodišnega taborišča.

Vreme pač ni prida mikavno. Kljub laminim napovedim monsuna še vedno ni konec. Vendar pa se najde dvanaest mož, ki so voljni sprejeti Raymondov predlog.

Raymond Lambert:

REKORD NA HIMALAJI

Takoj ob prihodu navalijo v taborišče, na pol odpro šotore, potežkajo vse tovore, da bi si izbrali tiste, ki so jim všeč. Končno jih dva ali trikrat zamenjajo.

Skratka — nemogoči so. Že kar na začetku se je treba zavarovati in Lambert uvede, kakor je to storil že na Everestu leta 1952, sistem listkov.

»Na vsak tovor listek«, reče, »kajti videla boš: to jutro jih odrine 36, ob prihodu jih bo pa prav gotovo 50. Spotoma bodo pobrali vso družino, žene in otroke, s katerimi bodo delili tovore, na koncu pa bodo čisto nedolžno vsi prišli po plačilol«

S pomočjo tega sistema bomo lahko imeli kontrolo in razkrinkali zastojkarje, kajti plačali bomo le tistim, ki bodo pokazali listek!

Ta način se je izkazal kot zelo uporaben in celo neizbežen, kajti res je bilo ob prihodu deset otročajeve »dodatka«.